

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

89/458/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για την τροποποίηση, όσον αφορά τα ευρωπαϊκά πρότυπα εκπομπής για αυτοκίνητα κυβισμού μικρότερου των 1 400 cm³, της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από εκπομπές οχημάτων με κινητήρα 1

89/459/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με το βάθος των αυλακώσεων των ελαστικών ορισμένων κατηγοριών οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους 4

89/460/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 που τροποποιεί, προκειμένου να καθορισθεί η ημερομηνία λήξης των παρεκκλίσεων που έχουν χορηγηθεί στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, την οδηγία 85/3/ΕΟΚ σχετικά με το βάρος, τις διαστάσεις και ορισμένα άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οδικών οχημάτων 5

89/461/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για την τροποποίηση της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ σχετικά με τα βάρη, τις διαστάσεις και ορισμένα άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οδικών οχημάτων, προκειμένου να καθορισθούν ορισμένες μέγιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των αρθρωτών οχημάτων 7

89/462/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για την τροποποίηση της οδηγίας 78/546/ΕΟΚ περί των στατιστικών καταστάσεων για τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων στο πλαίσιο περιφερειακής στατιστικής 8

89/463/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για την τροποποίηση της οδηγίας 83/416/ΕΟΚ σχετικά με την έγκριση τακτικών διαπεριφερειακών αεροπορικών υπηρεσιών για τη μεταφορά επιβατών, ταχυδρομείου και εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών 14

89/464/Ευρατόμ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για τη θέσπιση ερευνητικού και εκπαιδευτικού προγράμματος για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας στον τομέα του τηλεχειρισμού υπό επικίνδυνες ή έκρυθμες πυρηνικές συνθήκες (1989-1993) Telemat 16

89/465/ΕΟΚ:

- ★ Δέκατη όγδοη οδηγία του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών: κατάργηση ορισμένων παρεκκλίσεων προβλεπομένων από το άρθρο 28 παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ 21

89/466/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Ιουλίου 1989 που επιτρέπει στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει μέτρο κατά παρέκκλιση του άρθρου 11 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών 23

Επιτροπή

89/467/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής της 12ης Ιουλίου 1989 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/30.566-UIP) 25

II

*(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)***ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ****ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 18ης Ιουλίου 1989

για την τροποποίηση, όσον αφορά τα ευρωπαϊκά πρότυπα εκπομπής για αυτοκίνητα κυβισμού μικρότερου των 1 400 cm³, της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά της ατμοσφαιρικής ρύπανσης από εκπομπές οχημάτων με κινητήρα

(89/458/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι είναι σημαντικό να ληφθούν μέτρα με σκοπό τη βαθμιαία ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992· ότι η αγορά αυτή θα καλύπτει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο θα διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων·

ότι το πρώτο πρόγραμμα δράσης της Κοινότητας για την προστασία του περιβάλλοντος, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 22 Νοεμβρίου 1973, ζητούσε να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες επιστημονικές κατακτήσεις σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προξενείται από καυσαέρια οχημάτων με κινητήρα και να τροποποιηθούν ανάλογα οι οδηγίες που έχουν μέχρι τώρα εκδοθεί·

ότι το τρίτο πρόγραμμα δράσης προβλέπει την καταβολή πρόσθετων προσπαθειών για μια σημαντική ελάττωση του σημερινού επιπέδου των εκπομπών των ρύπων που προέρχονται από οχήματα με κινητήρα·

ότι η οδηγία 70/220/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 88/436/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, ορίζει τις οριακές τιμές του μονοξειδίου του άνθρακα και των εκπομπών υδρογονανθράκων μετά από ατελή καύση στους κινητήρες· ότι αυτές οι οριακές τιμές μειώθηκαν αρχικά με την οδηγία 74/290/ΕΟΚ ⁽⁶⁾ και συμπληρώθηκαν, σε συμφωνία με την οδηγία 77/102/ΕΟΚ ⁽⁷⁾, με αποδεκτές οριακές τιμές εκπομπών οξειδίου του αζώτου· ότι οι οριακές τιμές γι' αυτούς τους τρεις ρύπους ελαττώθηκαν διαδοχικά με τις οδηγίες 78/665/ΕΟΚ ⁽⁸⁾, 83/351/ΕΟΚ ⁽⁹⁾ και 88/76/ΕΟΚ ⁽¹⁰⁾ και ότι οι οριακές τιμές των εκπομπών σωματιδιακών ρύπων από τους κινητήρες ντίζελ ορίστηκαν με την οδηγία 88/436/ΕΟΚ·

ότι οι σχετικές εργασίες της Επιτροπής έδειξαν ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα σήμερα διαθέτει ή τελειοποιεί τις τεχνολογίες οι οποίες θα επιτρέψουν μια πρόσθετη ελάττωση των εν λόγω οριακών τιμών για όλες τις κατηγορίες κυβισμού των κινητήρων·

ότι πρέπει να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια για την προώθηση των καθαρών τεχνολογιών όσον αφορά τα οχήματα με κινητήρα, στα πλαίσια του προγράμματος έρευνας για την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 56 της 27. 2. 1988, σ. 9 και ΕΕ αριθ. C 134 της 31. 5. 1989, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 262 της 10. 10. 1988, σ. 8 και ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 208 της 8. 8. 1988, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 76 της 6. 4. 1970, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 214 της 6. 8. 1988, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 15. 6. 1974, σ. 61.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 32 της 3. 2. 1977, σ. 32.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 223 της 14. 8. 1978, σ. 48.

⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 197 της 20. 7. 1983, σ. 1.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 36 της 9. 2. 1988, σ. 1.

ότι, για να επιτευχθεί το μεγαλύτερο δυνατό όφελος για το ευρωπαϊκό περιβάλλον και ταυτόχρονα για να εξασφαλισθεί η ομοιογένεια της αγοράς, απαιτείται η εφαρμογή αυστηρότερων ευρωπαϊκών προτύπων τα οποία θα βασίζονται στην ολική εναρμόνιση και θα είναι τουλάχιστον εξίσου αυστηρά με εκείνα που ισχύουν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και εκείνα που ψηφίστηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· ότι αυτές οι οριακές τιμές βασίζονται σε διαδικασίες ελέγχου που σήμερα καθορίζονται στην οδηγία 70/220/ΕΟΚ και θα πρέπει να επανεξεταστούν όταν αυτή η διαδικασία συμπληρωθεί, με μια πρόσθετη δοκιμασία ελέγχου υπό συνθήκες οδήγησης εκτός κατοικημένων περιοχών·

ότι, δεδομένου του σημαντικού ρόλου των ρυπαντικών εκπομπών που προέρχονται από οχήματα με κινητήρα και της συμβολής αυτών των εκπομπών στα καυσαέρια που ευθύνονται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, πρέπει να σταθεροποιηθούν και κατόπιν να ελαττωθούν κυρίως οι εκπομπές CO₂ σύμφωνα με την από 24ης Μαΐου 1989 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), και ιδίως με το σημείο 11 στοιχείο δ) της απόφασης αυτής,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα I της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο σημείο 5.2.1.1.4, η τελευταία σειρά του πίνακα αντικαθίσταται ως εξής:
«C < 1,400 19 5 —».
2. Στο σημείο 7.1.1.1, η τελευταία σειρά του πίνακα αντικαθίσταται ως εξής:
«C < 1,400 22 5,8 —».

Άρθρο 2

1. Από 1ης Ιανουαρίου 1990 κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί, για λόγους σχετικούς με τη ρύπανση της ατμόσφαιρας από εκπομπές κινητήρων κυβισμού μικρότερου των 1 400 cm³:

- ούτε να αρνηθεί την έγκριση τύπου ΕΟΚ, την έκδοση του εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 τελευταία περίπτωση της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/403/ΕΟΚ⁽²⁾, ή τη χορήγηση έγκρισης εθνικού τύπου για ένα τύπο οχήματος με κινητήρα,
- ούτε να απαγορεύσει να τεθούν για πρώτη φορά σε κυκλοφορία οχήματα,

στις περιπτώσεις όπου οι εκπομπές αυτού του τύπου οχημάτων με κινητήρα ή αυτών των οχημάτων πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

(1) ΕΕ αριθ. L 42 της 23. 2. 1970, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 220 της 8. 8. 1987, σ. 44.

2. Από 1ης Ιουλίου 1992, όσον αφορά τους τύπους των οχημάτων που φέρουν κινητήρα κυβισμού μικρότερου των 1 400 cm³, τα κράτη μέλη:

- δεν μπορούν πλέον να εκδίδουν το έγγραφο που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 τελευταία περίπτωση της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ για ένα τύπο οχήματος με κινητήρα,
- θα αρνούνται την εθνική έγκριση για ένα τύπο οχήματος με κινητήρα,

οι εκπομπές του οποίου δεν είναι σύμφωνες με τα παραρτήματα της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

3. Από 31ης Δεκεμβρίου 1992, όσον αφορά τα οχήματα που φέρουν κινητήρα κυβισμού κάτω των 1 400 cm³, τα κράτη μέλη απαγορεύουν να τίθενται σε κυκλοφορία οχήματα οι εκπομπές των οποίων δεν είναι σύμφωνες με τα παραρτήματα της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν φορολογικά κίνητρα για τα οχήματα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Τα κίνητρα αυτά πρέπει να πληρούν τις διατάξεις της συνθήκης καθώς και τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- πρέπει να ισχύουν για το σύνολο της εθνικής παραγωγής αυτοκινήτων καθώς και για τα οχήματα που εισάγονται για να διατεθούν στην αγορά κράτους μέλους και διαθέτουν εξοπλισμό ανταποκρινόμενο εκ των προτέρων στα ευρωπαϊκά πρότυπα που θα πρέπει να τηρούνται το 1992,
- θα πάψουν να ισχύουν μόλις τεθούν υποχρεωτικά σε ισχύ οι τιμές εκπομπής που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 για τα νέα οχήματα,
- πρέπει να έχουν ύψος, για κάθε είδος οχήματος, αισθητά κατώτερο από το πραγματικό κόστος των εξοπλισμών που προστίθενται για την τήρηση των καθορισμένων τιμών και της εγκατάστασής τους στο όχημα.

Η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται έγκαιρα για τα σχέδια που αποβλέπουν σε θέσπιση ή τροποποίηση των φορολογικών κινήτρων του πρώτου εδαφίου, ώστε να της είναι δυνατόν να υποβάλλει τις παρατηρήσεις της.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1990. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 5

Πριν από το τέλος του 1990 το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, βάσει πρότασης της Επιτροπής:

- να ευθυγραμμίσει τις διατάξεις για τα οχήματα που φέρουν κινητήρα κυβισμού άνω των 1 400 cm³ προς τις ημερομηνίες και τα πρότυπα που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, βάσει βελτιωμένης ευρωπαϊκής διαδικασίας δοκιμής, η οποία συμπεριλαμβάνει δοκιμή υπό συνθήκες οδήγησης εκτός κατοικημένων περιοχών,
- να ενσωματώσει στα πλαίσια της βελτιωμένης αυτής ευρωπαϊκής διαδικασίας δοκιμής τις οριακές τιμές που προβλέπει η παρούσα οδηγία για τα οχήματα με κινητήρα κυβισμού κάτω των 1 400 cm³.

Άρθρο 6

Το Συμβούλιο, βάσει πρότασης της Επιτροπής που λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των τρεχουσών εργασιών σχετικά με το φαινόμενο του θερμοκηπίου, αποφασίζει με ειδική

πλειοψηφία τη λήψη μέτρων για τον περιορισμό των εκπομπών CO₂ από οχήματα με κινητήρα.

Άρθρο 7

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. DUMAS

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με το βάθος των αυλακώσεων των ελαστικών ορισμένων κατηγοριών οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους

(89/459/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, εξέδωσαν στις 19 Δεκεμβρίου 1984 ψήφισμα σχετικά με την οδική ασφάλεια (4), με το οποίο καλείται η Επιτροπή να υποβάλει στο Συμβούλιο σχετικές προτάσεις·

ότι οι κανονιστικές διατάξεις για το ελάχιστο βάθος των αυλακώσεων των ελαστικών, μολοντί αποτελούν ένα ιδιαίτερο και ειδικό πρόβλημα, εντάσσονται στους στόχους και τις εργασίες του 1986, έτους οδικής ασφάλειας στην Κοινότητα·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε στις 18 Φεβρουαρίου 1986 ψήφισμα σχετικά με κοινοτικό πρόγραμμα για το Έτος Οδικής Ασφάλειας 1986 (5). Στο ψήφισμα αυτό αναφέρεται ότι θα πρέπει να θεσπιστούν το συντομότερο δυνατό κοινοτικές διατάξεις όσον αφορά το βάθος των αυλακώσεων των ελαστικών·

ότι με αυτές τις διατάξεις πρέπει να διασφαλίζεται ένας μεγαλύτερος βαθμός ασφάλειας·

ότι οι εθνικές προδιαγραφές σχετικά με το ελάχιστο βάθος των αυλακώσεων διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών και ότι οι διαφορές αυτές δημιουργούν προβλήματα τήρησης των οδικών κανονισμών για τους οδηγούς, όταν αυτοί οδηγούν τα οχήματά τους στο έδαφος των διαφόρων κρατών μελών·

ότι η εναρμόνιση των προδιαγραφών αυτών θα διευκολύνει την ελεύθερη κυκλοφορία των οχημάτων και τις μετακινήσεις των προσώπων μεταξύ των κρατών μελών και θα συμβάλλει στην εξάλειψη των εμποδίων στις συναλλαγές καθώς και των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι τα ελαστικά των οχημάτων των κατηγοριών M1, N1, O1 και O2, όπως αυτές καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την έγκριση των αυτοκινήτων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους (6), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 87/403/ΕΟΚ (7), έχουν, καθ' όλη τη διάρκεια της χρησιμοποίησής τους επί οδού, πρωτεύουσες αυλακώσεις στο πέλμα τους, βάθους τουλάχιστον 1,6 mm.

Ως «πρωτεύουσες αυλακώσεις» νοούνται οι πλατιές αυλακώσεις που βρίσκονται στην κεντρική ζώνη του πέλματος, η οποία καλύπτει περίπου τα τρία τέταρτα του πλάτους του πέλματος αυτού.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη μπορούν, ύστερα από διαβούλευση με την Επιτροπή, να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ή να υπαγάγουν σε ειδικές διατάξεις ορισμένα οχήματα που έχουν χαρακτηριστεί ως ιστορικού ενδιαφέροντος και τα οποία είναι εξοπλισμένα εκ κατασκευής με ελαστικά φουσκωτά ή μη, που είχαν, ως καινούρια, βάθος αυλακώσεων τουλάχιστον 1,6 mm, με την προϋπόθεση ότι τα οχήματα που είναι εξοπλισμένα με τέτοια ελαστικά, θα χρησιμοποιούνται σε εξαιρετικές περιστάσεις και ότι κανονικά δεν θα χρησιμοποιούνται καθόλου ή σχεδόν καθόλου στο δημόσιο οδικό δίκτυο.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη, ύστερα από διαβούλευση με την Επιτροπή, θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από την 1η Ιουνίου 1991, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1992. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων που θεσπίζουν για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
P. DUMAS

(1) ΕΕ αριθ. C 279 της 17. 10. 1987, σ. 5.

(2) ΕΕ αριθ. C 47 της 27. 2. 1989, σ. 185.

(3) ΕΕ αριθ. C 80 της 28. 3. 1988, σ. 22.

(4) ΕΕ αριθ. C 341 της 21. 12. 1984, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. C 68 της 24. 3. 1986, σ. 35.

(6) ΕΕ αριθ. L 42 της 23. 2. 1970, σ. 1.

(7) ΕΕ αριθ. L 220 της 8. 8. 1987, σ. 44.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

που τροποποιεί, προκειμένου να καθορισθεί η ημερομηνία λήξης των παρεκκλίσεων που έχουν χορηγηθεί στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, την οδηγία 85/3/ΕΟΚ σχετικά με το βάρος, τις διαστάσεις και ορισμένα άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οδικών οχημάτων

(89/460/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την οδηγία 85/3/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1984 σχετικά με το βάρος, τις διαστάσεις και ορισμένα άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οδικών οχημάτων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/338/ΕΟΚ ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 6,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽³⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽⁴⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 85/3/ΕΟΚ ορίζει το βάρος και τις μέγιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις καθώς και ορισμένα άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οδικών οχημάτων·

ότι η κατάσταση ορισμένων τμημάτων του οδικού δικτύου στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν επέτρεπε σε αυτά τα κράτη μέλη την εφαρμογή, τη στιγμή της έκδοσης της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ και των μετέπειτα τροποποιήσεών της, όλων των διατάξεων της οδηγίας αυτής·

ότι συνεπώς αναβλήθηκε προσωρινά η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων στα κράτη μέλη αυτά·

ότι στις 4 Φεβρουαρίου 1987 η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο μια πρώτη έκθεση σχετικά με τις παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο με το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 3 της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ και στην οποία διευκρινίζεται ότι οι γέφυρες που κατασκευάστηκαν στην Ιρλανδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με τις κατασκευαστικές προδιαγραφές που ισχύουν στα κράτη μέλη αυτά είναι επαρκώς σταθερές για να βαστάζουν το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος που ορίζεται στην εν λόγω οδηγία·

(1) ΕΕ αριθ. L 2 της 3. 1. 1985, σ. 14.

(2) ΕΕ αριθ. L 142 της 25. 5. 1989, σ. 3.

(3) ΕΕ αριθ. C 45 της 24. 2. 1989, σ. 14.

(4) ΕΕ αριθ. C 120 της 16. 5. 1989.

(5) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 31 Μαΐου 1989 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ότι η Επιτροπή, βάσει της πρώτης έκθεσης και των στοιχείων που της παρασχέθηκαν έκτοτε, υπέβαλε στις 16 Ιανουαρίου 1989 δεύτερη έκθεση σχετικά με τις εν λόγω παρεκκλίσεις·

ότι η έκθεση αυτή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι παρεκκλίσεις που χορηγούνται από το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 3 δεν θα δικαιολογούνται πλέον από τη στιγμή που θα έχουν καταγραφεί οι γέφυρες των οποίων η επιτρεπτή φόρτωση είναι ανεπαρκής και θα έχουν ενισχυθεί όσοι μεγάλοι οδικοί άξονες χρειάζεται·

ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στην έκθεση αυτή οδηγούν επίσης στο συμπέρασμα ότι οι παρεκκλίσεις που είχαν χορηγηθεί στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 5 της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ δεν δικαιολογούνται πέραν της ίδιας ημερομηνίας·

ότι τα αναγκαία έργα για το σκοπό αυτόν θα μπορέσουν να ολοκληρωθούν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998·

ότι οι γέφυρες που δεν θα έχουν ενισχυθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1998 θα προστατεύονται από τοπικούς περιορισμούς ως προς το βάρος·

ότι, εφόσον εξασφαλίζεται η ασφάλεια με τον τρόπο αυτό, η πλήρης εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ στο σύνολο του εδάφους της Κοινότητας θα έχει θετικά αποτελέσματα για τις μεταφορές,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 8 της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Το άρθρο 3 δεν εφαρμόζεται στην Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998:

- όσον αφορά τις προδιαγραφές των σημείων 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4 και 3.3.2 του παραρτήματος Ι:
- εκτός των αρθρωτών οχημάτων που αναφέρονται στο σημείο 2.2.2 των οποίων:
 - i) το συνολικό μεικτό βάρος δεν υπερβαίνει τους 38 τόνους,
 - ii) το βάρος σε κάθε τρίδυμο άξονα, με την απόσταση που ορίζεται στο σημείο 3.3.2 του παραρτήματος Ι, δεν υπερβαίνει τους 22,5 τόνους·

— εκτός των οχημάτων που αναφέρονται στα σημεία 2.2.3, 2.2.4, 2.3 και 2.4, των οποίων το συνολικό μεικτό βάρος δεν υπερβαίνει:

- i) τους 35 τόνους για τα οχήματα που αναφέρονται στα σημεία 2.2.3 και 2.2.4,
- ii) τους 17 τόνους για τα οχήματα που αναφέρονται στο σημείο 2.3.1,
- iii) τους 30 τόνους για τα οχήματα που αναφέρονται στο σημείο 2.3.3, με την επιφύλαξη της τήρησης των όρων που ορίζονται στο σημείο αυτό και στο σημείο 4.3,
- iv) τους 27 τόνους για τα οχήματα που αναφέρονται στο σημείο 2.4.

— όσον αφορά την προδιαγραφή του σημείου 3.4 του παραρτήματος I, εκτός των οχημάτων που αναφέρονται στα σημεία 2.2, 2.3 και 2.4 του παραρτήματος I, των οποίων το βάρος ανά κινητήριο άξονα δεν υπερβαίνει τους 10,5 τόνους.»

Άρθρο 2

Κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιτροπή η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία και ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. DUMAS

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

για την τροποποίηση της οδηγίας 85/3/ΕΟΚ σχετικά με τα βάρη, τις διαστάσεις και ορισμένα άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά ορισμένων οδικών οχημάτων, προκειμένου να καθορισθούν ορισμένες μέγιστες επιτρεπόμενες διαστάσεις των αρθρωτών οχημάτων

(89/461/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ειδικότερα το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η επιδίωξη αύξησης της παραγωγικότητας των συνόλων οχημάτων οδηγεί τους κατασκευαστές να προτείνουν ένα μέγιστο χρήσιμο όγκο εντός των ορίων των περιορισμών που επιβάλλει η οδηγία 85/3/ΕΟΚ (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/460/ΕΟΚ (5).

ότι η αύξηση αυτή του χρήσιμου όγκου γίνεται εις βάρος αφενός του χώρου που διατίθεται για τον οδηγό και αφετέρου του χώρου που υφίσταται μεταξύ του ελκυστήρα και του ημιρυμουλκούμενου, χάρη σε ειδικές διατάξεις ζεύξης.

ότι συνεπεία τούτου προκύπτει επιδείνωση των συνθηκών υπό τις οποίες εργάζεται ο οδηγός όσον αφορά τόσο την άνεση όσο και την ασφάλεια.

ότι, προκειμένου να επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία ανάμεσα στην ορθολογική και οικονομική χρήση των επαγγελματικών οδικών οχημάτων και στην οδική ασφάλεια, είναι σκόπιμο να γίνει προσαρμογή των σημερινών κανόνων ώστε να διευκολυνθεί η δυνατότητα αλληλοαντικατάστασης των οδικών ελκυστήρων για ημιρυμουλκούμενα και να εξασφαλιστεί επαρκής χώρος στον οδηγό,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 85/3/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 4α

Κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 τα αρθρωτά οχήματα που τέθηκαν σε κυκλοφορία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991 και τα οποία δεν τηρούν τις νέες

διατάξεις των σημείων 1.6 και 4.4 του παραρτήματος I της οδηγίας, θεωρούνται ως ανταποκρινόμενα προς τις διατάξεις αυτές εφόσον δεν υπερβαίνουν το συνολικό μήκος των 15,50 m.»

2. Στο παράρτημα I το σημείο 1.1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1.1 Μέγιστο μήκος

— όχημα με κινητήρα	12,00 m
— ρυμουλκούμενο	12,00 m
— αρθρωτό όχημα	16,50 m
— οδικός συρμός	18,00 m
— αρθρωτό λεωφορείο	18,00 m».

3. Στο παράρτημα I παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«1.6. Μέγιστη απόσταση μεταξύ του άξονα του πύρου ζεύξης και του οπισθίου άκρου του ημιρυμουλκούμενου 12,00 m».

4. Στο παράρτημα I παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο 4.4:

«4.4. Ημιρυμουλκούμενα:

Η οριζόντια προβολή της απόστασης μεταξύ του άξονα του πύρου ζεύξης και οποιουδήποτε σημείου του εμπροσθεν άκρου του ημιρυμουλκούμενου δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 2,04 m.

Άρθρο 2

Έπειτα από συνεννόηση με την Επιτροπή, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των βασικών εθνικών διατάξεων που εκδίδουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. DUMAS

(1) ΕΕ αριθ. C 214 της 16. 8. 1988, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. C 47 της 27. 2. 1989, σ. 157.

(3) ΕΕ αριθ. C 71 της 29. 3. 1989, σ. 17.

(4) ΕΕ αριθ. L 2 της 3. 1. 1985, σ. 14.

(5) Βλέπε σ. 5 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

για την τροποποίηση της οδηγίας 78/546/ΕΟΚ περί των στατιστικών καταστάσεων για τις οδικές μεταφορές εμπορευμάτων στο πλαίσιο περιφερειακής στατιστικής

(89/462/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 213,

το σχέδιο οδηγίας που υπέβαλε η Επιτροπή ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία αριθ. 78/546/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1985, πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κοινής πολιτικής μεταφορών·

ότι η οδηγία αυτή προβλέπει αποκλειστικά ετήσια στοιχεία, που υποβάλλονται εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών μετά το έτος αναφοράς· ότι τα στοιχεία αυτά πρέπει να συγκρίνονται με στοιχεία άλλων τρόπων μεταφοράς που καταγράφονται σε μηνιαία ή τριμηνιαία βάση· ότι κατά συνέπεια θα πρέπει να είναι διαθέσιμα ορισμένα τριμηνιαία στοιχεία·

ότι η εν λόγω οδηγία προβλέπει αποκλειστικές στατιστικές καταστάσεις για τις εθνικές και διεθνείς μεταφορές· ότι, όπως φαίνεται, οι τρίτες μεταφορές (cross trade) είναι ειδός μεταφορών που θα αναπτυχθεί στο μέλλον· ότι κατά συνέπεια είναι σκόπιμο να συντάσσονται στατιστικές καταστάσεις για τις μεταφορές αυτές·

ότι όλα τα κράτη μέλη διαθέτουν στοιχεία για τις μετακινήσεις των οχημάτων-ελκυστήρων, αλλά ότι δεν διαθέτουν όλα στοιχεία για τις μετακινήσεις των ρυμουλκούμενων· ότι κατά συνέπεια είναι σκόπιμο να καταστεί ομοιόμορφη η συλλογή στοιχείων με βάση τις μετακινήσεις των οχημάτων-ελκυστήρων χωρίς όμως να θίγεται το νομικό και διοικητικό καθεστώς που θα εφαρμόζεται στις άδειες μεταφοράς·

ότι η οδηγία 78/546/ΕΟΚ δεν κατονομάζει χωριστά ορισμένες ανατολικές χώρες στον κατάλογο των τρίτων χωρών, αλλά τις ομαδοποιεί σε ένα σύνολο με την επωνυμία «Άλλες ευρωπαϊκές χώρες»· ότι η χωριστή αναφορά των χωρών αυτών κρίθηκε σκόπιμη για να επιτρέψει συγκρίσεις με άλλους τρόπους μεταφοράς και να παρακολουθηθεί καλύτερα η ροή εμπορευμάτων που προέρχονται ή κατευθύνονται προς τις χώρες αυτές·

ότι από την 1η Ιανουαρίου 1988 ο κατάλογος στοιχείων που μπορούν να ζητούνται από τα κράτη μέλη στις ενδοκοινοτικές ανταλλαγές περιορίζεται αυστηρά· ότι αυτό εγγράφεται στα πλαίσια μιας πολιτικής που υιοθέτησαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή και που κατατείνει στη μεγαλύτερη δυνατή απλοποίηση των διοικητικών εγγράφων που απαιτούνται στις κοινοτικές συναλλαγές· ότι κατά συνέπεια πρέπει να εγκαταλειφθεί η συλλογή στατιστικών στοιχείων κατά τη διέλευση των συνόρων στο εσωτερικό της Κοινότητας, εφόσον αυτή δεν προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία·

ότι το άρθρο 9 της οδηγίας 78/546/ΕΟΚ πρέπει να εφαρμοστεί στο τροποποιημένο σύστημα στατιστικών καταστάσεων·

ότι προς το παρόν το Βασίλειο της Δανίας παρέχει στην Επιτροπή στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις διεθνείς μεταφορές εμπορευμάτων που προβλέπονται στην οδηγία 78/546/ΕΟΚ με βάση τις στατιστικές εξωτερικού εμπορίου· ότι αυτό το κράτος μέλος δημιουργεί ένα ειδικό στατιστικό σύστημα για τις οδικές μεταφορές· ότι κατά συνέπεια ενδείκνυται να αναβληθεί προσωρινά η εφαρμογή στη Δανία των διατάξεων της παρούσας οδηγίας σχετικά με τις στατιστικές καταστάσεις των τρίτων μεταφορών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 78/546/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«γ) μεταξύ δύο άλλων κρατών μελών ή μεταξύ ενός άλλου κράτους μέλους και μιας τρίτης χώρας (που ονομάζονται κατωτέρω «τρίτες μεταφορές»),».
2. Στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος συλλέγει τα ετήσια στατιστικά στοιχεία για τις μεταφορές που αναφέρονται στο άρθρο 1 και εκτελούνται με οχήματα εγγεγραμμένα στο έδαφός του. Οι παράμετροι των μεταφορών αυτών καθορίζονται από το όχημα-ελκυστήρα. Στην περίπτωση συνδυασμού συζευγμένων οχημάτων όπου το όχημα-ελκυστήρας και το ρυμουλκούμενο όχημα είναι εγγεγραμμένα σε διαφορετικές χώρες, η χώρα εγγραφής του συνδυασμού καθορίζεται από τη χώρα του οχήματος-ελκυστήρα.»
3. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα στατιστικά στοιχεία κατανέμονται ως εξής:».

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 4 της 8. 1. 1988, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 167 της 27. 6. 1988, σ. 425.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 134 της 24. 5. 1988, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 168 της 26. 6. 1978, σ. 29.

4. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «β) για τις διεθνείς μεταφορές και τις τρίτες μεταφορές, εκφραζόμενες σε τόνους και σε τονοχιλιόμετρα:».
5. Στο άρθρο 3, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «4. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα στατιστικά στοιχεία που προβλέπονται από το παρόν άρθρο με πίνακες σύμφωνους με τα υποδείγματα που παρατίθενται στο παράρτημα IV.»
6. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «*Άρθρο 4*
- Κατά τον καθορισμό της μεθόδου που πρέπει να χρησιμοποιείται για τη συλλογή των στατιστικών στοιχείων για τις διεθνείς μεταφορές και τις τρίτες μεταφορές, τα κράτη μέλη δεν θα επιβάλλουν καμία διατύπωση κατά τη διέλευση των συνόρων μεταξύ κρατών μελών.»
7. Στο άρθρο 5 παράγραφος 1 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:
- «Πάντως τα στοιχεία που προβλέπονται από τους πίνακες Γ συλλέγονται για πρώτη φορά για το έτος 1990.»
8. Στο άρθρο 5, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή, πριν από το τέλος του έτους που ακολουθεί το έτος αναφοράς, τους πίνακες Α, Β και Γ5/Γ6 που παρατίθενται στο παράρτημα IV, το αργότερο δε πέντε μήνες μετά το τέλος της περιόδου αναφοράς τους πίνακες Γ1 έως Γ4 που παρατίθενται στο παράρτημα IV.»
9. Στο άρθρο 5, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «3. Η Επιτροπή γνωστοποιεί στα κράτη μέλη τα αποτελέσματα των ερευνών καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία την οποία διαθέτει το αργότερο μέσα σε:
- έξι μήνες από την τελευταία γνωστοποίηση των πινάκων Α, Β και Γ5/Γ6,
- τρεις μήνες από την τελευταία γνωστοποίηση των πινάκων Γ1 έως Γ4.»
10. Στο άρθρο 6, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «2. Κατά τον καθορισμό της μεθόδου συλλογής στατιστικών στοιχείων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να έχει η έρευνα ικανοποιητικά αποτελέσματα όσον αφορά το σύνολο σε τόνους των μεταφερομένων ποσοτήτων κατά τις εσωτερικές μεταφορές, διεθνείς μεταφορές και τρίτες μεταφορές, και γνωστοποιούν στην Επιτροπή, κάθε χρόνο, το ποσοστό των μη λαμβανομένων απαντήσεων, καθώς επίσης υπό μορφή μέσης απόκλισης ή διαστήματος εμπιστοσύνης, στοιχεία για την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων. Επιπλέον γνωστοποιούν στην Επιτροπή τη μέθοδο που χρησιμοποιούν για τον υπολογισμό των στοιχείων που αφορούν υπηρεσίες μεταφοράς εκφραζόμενες σε τονοχιλιόμετρα.»
11. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «*Άρθρο 7*
- Η Επιτροπή δημοσιεύει τα σχετικά στατιστικά αποτελέσματα.»
12. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «*Άρθρο 8*
- Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1992, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση για την πείρα που θα έχει αποκτηθεί στα πλαίσια των κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εργασιών.
- Με την έκθεση αυτή η Επιτροπή λαμβάνει επίσης θέση για το αν η έκταση των ερευνών που αναφέρονται στο άρθρο 1, τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 3 και οι αναλυτικές κατανομές που αναφέρονται στα παραρτήματα II και III, εξακολουθούν να είναι οι ενδεδειγμένες κατόπιν των μέχρι τότε εξελίξεων της κοινής πολιτικής των μεταφορών.»
13. Στο άρθρο 9 προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:
- «Το σύστημα εξάλλου αυτό εφαρμόζεται επίσης κατά τα τρία πρώτα χρόνια εφαρμογής των τροποποιημένων στατιστικών καταστάσεων που τροποποιούνται από το 1990.»
14. Στο παράρτημα III, προστίθενται στον κατάλογο των τρίτων χωρών, μετά τη λέξη «Φινλανδία», οι όροι:
- «Σοβιετική Ένωση
Πολωνία
Ουγγαρία
Ρουμανία
Βουλγαρία».
15. Στο παράρτημα IV προστίθενται οι πίνακες που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.
- Άρθρο 2*
1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1990.
- Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.
2. Εντούτοις για τη Δανία, όσον αφορά τις στατιστικές καταστάσεις τρίτων μεταφορών, η ημερομηνία της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από την ημερομηνία «1η Ιανουαρίου 1993».
- Άρθρο 3*
- Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.
- Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.
- Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. DUMAS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΘΕΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 78/546/ΕΟΚ

ΟΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ1

(τριμηνιαίος)

Εθνικές και διεθνείς μεταφορές ανά χώρα και είδος μεταφορών

(τόνοι)

Χώρα	Για ίδιο λογαριασμό	Για λογαριασμό άλλων	Σύνολο
A. Εθνικές			
Διεθνείς (!):			
B. Παραλαβές από:			
01			
02			
...			
...			
Γ. Αποστολές προς:			
01			
02			
...			
...			
Σύνολα:			
EUR (B+Γ)			
Χώρες κρατικού εμπορίου (B+Γ)			
Τρίτες χώρες (B+Γ)			
B			
Γ			
A+B+Γ			
B+Γ			
(!) Παράρτημα III.			

ΟΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ2

(τριμηνιαίος)

Εθνικές και διεθνείς μεταφορές ανά χώρα και είδος μεταφορών

(τονοχιλιόμετρα)

Χώρα	Για ίδιο λογαριασμό	Για λογαριασμό άλλων	Σύνολο
A. Εθνικές			
Διεθνείς (!):			
B. Παραλαβές:			
01			
...			
12			
EUR			
Γ. Αποστολές προς:			
01			
...			
12			
EUR			
Σύνολο A+B+Γ:			
Σύνολο B+Γ			

(!) Κράτη μέλη.

ΟΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ3
(τριμηνιαίος)

Τρίτες μεταφορές ανά χώρα και είδος μεταφορών

(τόνοι)

Χώρα		Για ίδιο λογαριασμό	Για λογαριασμό άλλων	Σύνολο
φορτώσεως	εκφορτώσεως			
Τρίτες μεταφορές				
01	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
	Σύνολο 01			
02	01			
	03			
	04			
	05			
	...			
	Σύνολο 02			
...	01			
	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
Σύνολο	Σύνολο			

Σύνολα (!):

EUR

Χώρες κρατικού εμπορίου

Τρίτες χώρες

Σύνολο

(!) Να παρεμβληθούν στις στήλες: χώρες φορτώσεως/εκφορτώσεως.

ΟΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ4

(τριμηνιαίος)

Τρίτες μεταφορές ανά χώρα και είδος μεταφορών

(τονοχιλιόμετρα)

Χώρα		Για ίδιο λογαριασμό	Για λογαριασμό άλλων	Σύνολο
φορτώσεως	εκφορτώσεως			
Τρίτες μεταφορές (μόνο για τα κράτη μέλη)				
01	02			
	03			
	04			
	05			
	...			
	12			
	Σύνολο 01			
02	01			
	03			
	04			
	05			
	...			
	12			
	Σύνολο 02			
Σύνολο	...			
	01			
	02			
	03			
	04			
	05			
	12			
Σύνολο				

ΟΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ5/Γ6

(Γ5: για ίδιο λογαριασμό, Γ6: για λογαριασμό άλλων)

(ετήσιος)

Τρίτες μεταφορές ανά χώρα και κατηγορία εμπορευμάτων

(τόνοι)

Χώρα		Κατηγορία εμπορευμάτων (1)					Σύνολο
φορτώσεως	εκφορτώσεως	01	02	...	24		
Τρίτες μεταφορές							
01	02						
	03						
	04						
	05						
	...						
	Σύνολο 01						
02	01						
	03						
	04						
	05						
	...						
	Σύνολο 02						
...	01						
	02						
	03						
	04						
	05						
	...						
Σύνολο	Σύνολο						

Σύνολα (2):

EUR

Χώρες κρατικού εμπορίου

Τρίτες χώρες

Σύνολο

(1) Παράρτημα I.

(2) Να παρεμβληθούν στις στήλες: χώρες φορτώσεως/εκφορτώσεως.

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

για την τροποποίηση της οδηγίας 83/416/ΕΟΚ σχετικά με την έγκριση τακτικών διαπεριφερειακών αεροπορικών υπηρεσιών για τη μεταφορά επιβατών, ταχυδρομείου και εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών

(89/463/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Εκτιμώντας:

ότι με την οδηγία 83/416/ΕΟΚ (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 86/216/ΕΟΚ (4), θεσπίζεται κοινοτική διαδικασία για την έγκριση των τακτικών διαπεριφερειακών αεροπορικών γραμμών μεταξύ κρατών μελών·

ότι η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί σημαντικό βήμα για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς·

ότι το σύστημα που θεσπίζεται με την παραπάνω οδηγία έχει πειραματικό χαρακτήρα και ότι ως εκ τούτου το άρθρο 13 της οδηγίας προβλέπει ότι το Συμβούλιο εξετάζει τη λειτουργία της εν λόγω οδηγίας πριν από την 1η Ιουλίου 1986, με βάση εκθέσεις που υποβάλλει η Επιτροπή·

ότι η εμπειρία απέδειξε ότι λίγες μόνο γραμμές έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας και ότι ως εκ τούτου θα ήταν επιθυμητό να δοθεί στους αερομεταφορείς μεγαλύτερη ευχέρεια να αναπτύξουν τις αγορές και με τον τρόπο αυτό να συμβάλουν στην εξέλιξη του ενδοκοινοτικού δικτύου·

ότι οι κοινοί κανόνες θα πρέπει να προωθούν μάλλον την ανάπτυξη απευθείας γραμμών μεταξύ των διαφόρων περιφερειών της Κοινότητας παρά μη απευθείας γραμμών·

ότι οι απευθείας γραμμές μεταξύ δύο αερολιμένων δεν θα έπρεπε να αποκλείονται όταν υφίσταται αεροπορική σύνδεση μεταξύ γειτονικών αερολιμένων·

ότι η πιθανή κίνηση από ορισμένους περιφερειακούς αερολιμένες είναι μικρή, αλλά μπορούν να λειτουργήσουν βιώσιμες γραμμές από τέτοιους αερολιμένες, όταν συνδυάζονται με υπηρεσίες άλλων περιφερειακών αερολιμένων στην Κοινότητα, με συνέπεια να πραγματοποιείται εξοικονόμηση ενέργειας και μείωση του κόστους·

ότι στις 2 Δεκεμβρίου 1987 το Βασίλειο της Ισπανίας και το Ηνωμένο Βασίλειο συμφώνησαν στο Λονδίνο, με κοινή δήλωση των υπουργών εξωτερικών των δύο κρατών μελών, διακανονισμούς για μεγαλύτερη συνεργασία στο θέμα της χρησιμοποίησης του αεροδρομίου του Γιβραλτάρ και ότι οι διακανονισμοί αυτοί δεν έχουν ακόμα τεθεί σε εφαρμογή·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως η οδηγία 83/416/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 83/416/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις διαδικασίες έγκρισης των τακτικών διαπεριφερειακών αεροπορικών υπηρεσιών για την ανάπτυξη των ενδοκοινοτικών αεροπορικών συγκοινωνιών και για τη μεταφορά:

— επιβατών ή

— επιβατών και ταχυδρομείου ή/και εμπορευμάτων,

σε διαδρομές που αρχίζουν και καταλήγουν στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών, και οι οποίες πραγματοποιούνται ανάμεσα σε δύο αερολιμένες της Κοινότητας ανοικτούς στις τακτικές διεθνείς συγκοινωνίες κατηγορίας 2 και 2, 2 και 3 ή 3 και 3. Η κατάταξη των αερολιμένων περιέχεται στο παράρτημα Α.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 4 της απόφασης 87/602/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1987 για την κατανομή της μεταφορικής ικανότητας επιβατών μεταξύ αερομεταφορέων στις τακτικές αεροπορικές γραμμές μεταξύ κρατών μελών και για την πρόσβαση αερομεταφορέων σε δρομολόγια τακτικών αεροπορικών γραμμών μεταξύ κρατών μελών (1), το άρθρο 2 στοιχείο β) και τα άρθρα 3 και 4 της απόφασης αυτής εφαρμόζονται για τις γραμμές που εγκρίνονται βάσει της παρούσας οδηγίας και εκτελούνται με αεροσκάφη χωρητικότητας άνω των 70 θέσεων επιβατών.

(1) ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1987, σ. 19.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 3 διαγράφεται.

3. Το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 6 διαγράφεται.

(1) ΕΕ αριθ. C 13 της 18. 1. 1988, σ. 183.

(2) ΕΕ αριθ. C 105 της 21. 4. 1987, σ. 4.

(3) ΕΕ αριθ. L 237 της 26. 8. 1983, σ. 19.

(4) ΕΕ αριθ. L 152 της 6. 6. 1986, σ. 47.

4. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 13

Το Συμβούλιο θα αποφασίσει σχετικά με την αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας μέχρι τις 30 Ιουνίου 1990 το αργότερο, βάσει πρότασης της Επιτροπής που θα υποβληθεί το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 1989.»

Άρθρο 2

1. Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στον αερολιμένα του Γιβραλτάρ δεν θίγει τις αντίστοιχες νομικές θέσεις του Βασιλείου της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου όσον αφορά τη διαμάχη σχετικά με την κυριαρχία επί του εδάφους στο οποίο κείται ο αερολιμένας αυτός.

2. Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στον αερολιμένα του Γιβραλτάρ αναστέλλεται μέχρις ότου τεθούν σε εφαρμογή οι διακανονισμοί που περιέχονται στην κοινή δήλωση των υπουργών εξωτερικών του Βασιλείου της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της 2ας Δεκεμβρίου 1987. Οι κυβερνήσεις του Βασιλείου της Ισπανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου θα ενημερώσουν σχετικά το Συμβούλιο για την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή, λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να τροποποιήσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τους ώστε να συμφωνούν με την παρούσα οδηγία, το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 1989.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
R. DUMAS

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

για τη θέσπιση ερευνητικού και εκπαιδευτικού προγράμματος για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας στον τομέα του τηλεχειρισμού υπό επικίνδυνες ή έκρυθμες πυρηνικές συνθήκες (1989-1993) Teleman

(89/464/Ευρατόμ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 7,

την πρόταση της Επιτροπής, η οποία υποβλήθηκε μετά από διαβουλεύσεις με την Επιστημονική και Τεχνική Επιτροπή⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι με την απόφαση 87/516/ΕΟΚ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 88/193/ΕΟΚ, Ευρατόμ⁽⁵⁾, το Συμβούλιο θέσπισε το πρόγραμμα-πλαίσιο των κοινοτικών ενεργειών στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης (1987-1991)⁽⁶⁾, το οποίο αναγνωρίζει τη σημασία της συμβολής στη βελτίωση του επιπέδου των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας·

ότι λόγω της εγγενούς ραδιενέργειας των πυρηνικών σταθμών ο τηλεχειρισμός είναι ουσιώδους σημασίας για τη διεξαγωγή πυρηνικών εργασιών βιομηχανικής κλίμακας·

ότι η ασφάλεια των πυρηνικών εγκαταστάσεων και η προστασία του περιβάλλοντός τους εξαρτάται από τη δυνατότητα των σχετικών φορέων να επιθεωρούν, να συντηρούν και να επισκευάζουν τις εγκαταστάσεις, όταν αυτό απαιτείται·

ότι η έκθεση των ανθρώπων στις ακτινοβολίες πρέπει να διατηρείται στα χαμηλότερα επίπεδα που είναι ευλόγως εφικτά·

ότι μια δράση στον τομέα του τηλεχειρισμού υπό επικίνδυνες και έκρυθμες πυρηνικές συνθήκες παρέχει τη δυνατότητα για αποτελεσματικότερη επίτευξη αυτών των στόχων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θεσπίζεται για την περίοδο από 18 Ιουλίου 1989 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993 ένα ειδικό ερευνητικό και εκπαιδευτικό πρό-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 311 της 6. 12. 1988, σ. 6.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 96 της 17. 4. 1989, σ. 215.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 102 της 24. 4. 1989, σ. 13.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 302 της 24. 10. 1987, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 89 της 6. 4. 1988, σ. 35.

γραμμα για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας στον τομέα του τηλεχειρισμού υπό επικίνδυνες ή έκρυθμες πυρηνικές συνθήκες, όπως περιγράφεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Το ποσό που κρίνεται αναγκαίο για την εκτέλεση του προγράμματος ανέρχεται σε 19 εκατομμύρια Ecu συμπεριλαμβανομένων δαπανών για προσωπικό τεσσάρων ατόμων.

Η ενδεικτική κατανομή του ποσού αυτού εκτίθεται στο παράρτημα.

Άρθρο 3

Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του προγράμματος και το ποσοστό της οικονομικής συμμετοχής της Κοινότητας εκτίθενται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

Κατά την εφαρμογή του προγράμματος, η Επιτροπή επικουρείται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή Διαχείρισης και Συντονισμού (ΕΔΣ-5) για τους Αντιδραστήρες Πυρηνικής Σχάσης, την Ασφάλεια, τις Διασφαλίσεις και τη Διαχείριση των Σχάσιμων Υλικών, που συστήθηκε με την απόφαση 84/338/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου για τις δομές και διαδικασίες διαχείρισης και συντονισμού των δράσεων κοινοτικής έρευνας, ανάπτυξης και επίδειξης⁽⁶⁾.

Οι συμβάσεις που συνάπτονται με την Επιτροπή διέπουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών, και ιδίως τις μεθόδους διάδοσης, προστασίας και εκμετάλλευσης των αποτελεσμάτων της έρευνας.

Άρθρο 5

Κατά το τρίτο έτος της εφαρμογής η Επιτροπή θα προβεί σε ανασκόπηση του προγράμματος και θα υποβάλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Η έκθεση αυτή θα

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 4. 7. 1984, σ. 25.

συνοδεύεται, εφόσον χρειάζεται, με προτάσεις για τροποποίηση ή παράταση του προγράμματος.

Στο τέλος του προγράμματος η Επιτροπή θα αξιολογήσει τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και θα υποβάλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Οι προαναφερόμενες εκθέσεις θα καταρτιστούν με βάση τους στόχους που εκτίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης και σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης 87/516/Ευρατόμ, ΕΟΚ.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. DUMAS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΤΟΧΟΙ, ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΕΦΑΡΜΟΓΗ, ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ

1. ΣΤΟΧΟΙ

Στόχοι του Teleman είναι η ανάπτυξη προηγμένων συστημάτων τηλεχειρισμού που θα ανταποκρίνονται στις τελικές ανάγκες της πυρηνικής βιομηχανίας για την ενίσχυση της επιστημονικής και τεχνολογικής βάσης που χρησιμοποιείται για το σχεδιασμό συστημάτων τηλεχειρισμού πυρηνικών υλικών. Τα συστήματα τηλεχειρισμού συμβάλλουν στην ασφάλεια και την οικονομική αποδοτικότητα του έμψυχου και άψυχου υλικού που χρησιμοποιείται σε όλα τα μέρη της πυρηνικής βιομηχανίας, από την εξόρυξη του μεταλλεύματος και τη λειτουργία των αντιδραστήρων μέχρι την επανεπεξεργασία του πυρηνικού υλικού και τον παροπλισμό των αντιδραστήρων. Το παρόν πρόγραμμα αφορά τη συμβολή των συστημάτων τηλεχειρισμού στην πυρηνική ασφάλεια στους τομείς της αντιμετώπισης ατυχημάτων, οπότε οι συνθήκες ενδέχεται να έχουν μεταβληθεί απρόβλεπτα, και του παροπλισμού αντιδραστήρων συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης, της επιθεώρησης και της συντήρησης.

Τα συστήματα τηλεχειρισμού στα οποία αναφέρεται το πρόγραμμα είναι μηχανικοί βραχίονες στους οποίους είναι δυνατόν να προσαρτώνται διάφορα εργαλεία και αισθητήρες, συστήματα χειρισμού που προσαρτώνται σε κινητά ικρίωματα και μερικώς αυτόνομα οχήματα εξοπλισμένα για ειδικές εργασίες.

Ειδικότερα το Teleman θα βοηθήσει την πυρηνική βιομηχανία να ανταποκριθεί στην απαίτηση του περιορισμού της έκθεσης των εργαζομένων στο κατώτατο ευλόγως επικτό επίπεδο ακτινοβολιών, το οποίο πρέπει πάντοτε να παραμένει εντός των σχετικών ορίων, χωρίς να παρεμποδίζονται οι εργασίες επιθεώρησης, συντήρησης και επισκευής.

2. ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

*Ενδεικτική
κατανομή
κονδυλίων
(εκατομμύρια Ecu)*

Τομέας 1: Ανάπτυξη στοιχείων και υποσυστημάτων τηλεχειρισμού

8,8

Στα πλαίσια των προαναφερομένων στόχων πυρηνικής ασφάλειας, θα εκτελεστούν εργασίες έρευνας και ανάπτυξης με αντικείμενο τη χρήση, την τροποποίηση και, εφόσον απαιτείται, την ανάπτυξη αισθητήρων, συστημάτων αντίληψης και λήψης αποφάσεων, διαβίβασης πληροφοριών, και τα μηχανικά προβλήματα ευκινησίας και επιδεξιότητας των συστημάτων τηλεχειρισμού υπό πυρηνικές συνθήκες.

Τομέας 2: Αντοχή στις διάφορες πυρηνικές συνθήκες

2,5

Καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος θα διεξαχθεί έρευνα σχετικά με την προσαρμογή των αισθητήρων και του ηλεκτρονικού υλικού στις πυρηνικές συνθήκες, την ανάπτυξη συστημάτων παρακολούθησης μηχανών και τις σχεδιαστικές στρατηγικές που επιτρέπουν την εύκολη επισκευή ή ανάκτηση ακινητοποιημένων μηχανών.

Τομέας 3: Ερευνητικά σχέδια για μηχανές

6,4

Ο κύριος στόχος της ανάπτυξης θα είναι τα συστήματα τηλεχειρισμού που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της πυρηνικής βιομηχανίας για μεγαλύτερη ασφάλεια. Οι απαιτήσεις αυτές θα προσδιοριστούν αφού ληφθεί η γνώμη των τελικών χρηστών, οι οποίοι πρέπει να δοκιμάζουν τα νέα συστήματα τηλεχειρισμού στις εγκαταστάσεις τους (πρβ. τομέα 4). Οι ανάγκες της βιομηχανίας θα καθοριστούν πριν αρχίσει η έρευνα στους τομείς 1 και 2.

Η επίδειξη των αποτελεσμάτων της έρευνας σχετικά με τα στοιχεία και τα υποσυστήματα τηλεχειρισμού θα γίνει με την ενσωμάτωσή τους σε ήδη υπάρχουσες ερευνητικές μηχανές ή σε νέες μηχανές που θα αντιπροσωπεύουν τις ειδικές ανάγκες της πυρηνικής βιομηχανίας, όπως νοήμονα συστήματα χειρισμού και ανυψωτικοί γερανοί εφοδιασμένοι με συστήματα ελέγχου προς χρήση σε πεδία υψηλής ακτινοβολίας, καθώς και κινητή εξέδρα για τη συλλογή πληροφοριών υπό ομαλές και ανώμαλες συνθήκες.

Τομέας 4: Αξιολόγηση προϊόντων και μελέτες

1,3

Οι τελικοί χρήστες της τεχνολογίας του Teleman θα παροτρυνθούν να δοκιμάσουν και να αξιολογήσουν την ευχρηστία και την αξιοπιστία των προϊόντων του προγράμματος υπό ρεαλιστικές συνθήκες, ούτως ώστε να καθοδηγηθεί η μετέπειτα εμπορία των επιτυχών συστημάτων από τη βιομηχανία. Θα μελετηθούν ζητήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή νέων τεχνολογιών, τις νέες χρήσεις των συστημάτων τηλεχειρισμού με τη βοήθεια υπολογιστή, την εξέλιξη των κατευθυντήριων γραμμών και των προτύπων και την ανάπτυξη του προγράμματος.

Σύνολο

19,0

3. ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Το πρόγραμμα αποτελείται από δραστηριότητες που εκτελούνται μέσω ερευνητικών συμβάσεων κοινής δαπάνης οι οποίες συνάπτονται με αρμόδιους δημόσιους οργανισμούς ή ιδιωτικές επιχειρήσεις εγκατεστημένες στα κράτη μέλη. Θα ενθαρρυνθεί η συμμετοχή μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο πρόγραμμα.

Η Επιτροπή θα διανέμει, σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες, πληροφοριακό υλικό που θα συνοδεύει την πρόσκληση συμμετοχής, ούτως ώστε να εξασφαλίζονται ίσες ευκαιρίες στις επιχειρήσεις, τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα των κρατών μελών.

Εκτός των ερευνητικών συμβάσεων κοινής δαπάνης, το πρόγραμμα δύναται επίσης να εκτελείται μέσω συμβάσεων μελετών, σχεδίων συντονισμού και χορήγησης επιδοτήσεων για εκπαιδευτικούς σκοπούς ή προς ενθάρρυνση της επαγγελματικής κινητικότητας. Η σύναψη των συμβάσεων ή η χορήγηση των επιδοτήσεων αυτών γίνεται, όταν χρειάζεται, μετά από διαδικασία επιλογής βασισμένη σε προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων που θα δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Στις συμβάσεις κοινής δαπάνης δύναται να συμμετέχουν βιομηχανικοί οργανισμοί, ερευνητικά ιδρύματα και πανεπιστήμια εγκατεστημένα στην Κοινότητα. Κάθε αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να συμβάλλει ουσιαστικά στα επί μέρους σχέδια και να φέρει σημαντικό μέρος του κόστους, 50 % του οποίου θα καλύπτεται, υπό κανονικές συνθήκες, από την Κοινότητα. Εναλλακτικά, προκειμένου περί πανεπιστημίων ή παρομοίων οργανισμών που εκτελούν σχέδια, η Κοινότητα δύναται να φέρει μέχρι και το 100 % των απαιτούμενων πρόσθετων δαπανών.

Τα ερευνητικά σχέδια κοινής δαπάνης θα εκτελούνται, όπου χρειάζεται, από συμμετέχοντες πλειόνων κρατών μελών.

Οι πληροφορίες που προέρχονται από την εφαρμογή των δραστηριοτήτων κοινής δαπάνης θα καθίστανται προσιτές σε όλα εξίσου τα κράτη μέλη. Οι άδειες ή και άλλα δικαιώματα που τυχόν γεννώνται στο πλαίσιο του προγράμματος, θα υπόκεινται στις συνήθεις συμβατικές προϋποθέσεις της Κοινότητας.

4. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Η Επιτροπή απαιτεί την ποσοτική περιγραφή των στόχων και των βασικών φάσεων κάθε ερευνητικού προγράμματος, όπου αυτό είναι εφικτό, ούτως ώστε να διευκολύνεται η αξιολόγηση.

Οι μακροπρόθεσμοι στόχοι (έτος 2000) είναι να μπορούν οι φορείς που εκμεταλλεύονται πυρηνικές εγκαταστάσεις να αγοράζουν διεθνούς κλάσεως συστήματα τηλεχειρισμού με τη βοήθεια υπολογιστή, από κατασκευαστές εγκατεστημένους στην Κοινότητα, και να μειωθεί σημαντικά η έκθεση των εργαζομένων στις ακτινοβολίες.

Οι κυριότεροι τεχνικοί στόχοι του Telemat αναφέρονται στην ενίσχυση της επιστημονικής και τεχνολογικής βάσης στην οποία βασίζεται ο σχεδιασμός συστημάτων τηλεχειρισμού υπό πυρηνικές συνθήκες, στην επίλυση προβλημάτων χειρισμού, μεταφοράς υλικού και κινητής επίβλεψης υπό πυρηνικές συνθήκες, και στην απόδειξη του εφικτού των προτεινόμενων λύσεων.

Τα τεχνικά κριτήρια, βάσει των οποίων αξιολογούνται οι διάφορες πλευρές του προγράμματος, κατ' αρχάς το 1992/93 και διεξοδικότερα περί το 1996, είναι τα ακόλουθα:

- ο βαθμός στον οποίο τα σχέδια επιλέγονται βάσει αξιόπιστων τεχνικών κριτηρίων,
- η ανάπτυξη που επιτυγχάνεται στα πλαίσια σχεδίων Telemat, π.χ. αν τα σχέδια Telemat επέτυχαν σημαντική (100 %) βελτίωση επιδόσεων και του λόγου επίδοσης/κόστους. Μεταξύ των τυπικών παραμέτρων για την αξιολόγηση της επίδοσης μπορούν να περιλαμβάνονται η διακριτική ικανότητα των αισθητήρων, ο λόγος ισχύος/βάρους, ο χρόνος απόκρισης του συστήματος κλπ.,
- ο βαθμός ολοκλήρωσης των διαφόρων τεχνολογιών,
- οι επιδόσεις και η αποδοχή των ερευνητικών μηχανών σε δοκιμές που διεξάγονται με τη συμμετοχή δυνητικών τελικών χρηστών,
- η μεγάλη επιστημονική αξία των σχεδίων, κρινόμενη με μέτρο τον αριθμό και τη σημασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, των δημοσιεύσεων σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά και των παρουσιάσεων σε συνέδρια κατόπιν προσκλήσεως. Τα αποτελέσματα πρέπει να συγκρίνονται με τα αποτελέσματα άλλων παρόμοιων προγραμμάτων που εκτελούνται αλλού.

Οι βιομηχανικοί στόχοι του Telemat αφορούν τις αποτελεσματικότερες επενδύσεις στην έρευνα, την ευαισθητοποίηση στις δυνατότητες των συστημάτων τηλεχειρισμού με τη βοήθεια υπολογιστή και στη δημιουργία ενός συνόλου εμπειριών επιχειρήσεων και μηχανικών που θα είναι σε θέση να εκμεταλλεύονται τις ερευνητικές μηχανές και να διαχειρίζονται την εφαρμογή της νέας τεχνολογίας.

Τα βιομηχανικά κριτήρια βάσει των οποίων αξιολογούνται οι διάφορες πλευρές του προγράμματος είναι τα ακόλουθα:

- ο βαθμός στον οποίο οι προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων προσείλκυσαν αρκετό ενδιαφέρον εκ μέρους της ώστε να είναι δυνατή η διαμόρφωση ενός προγράμματος με λογική συνοχή. Το ενδιαφέρον της βιομηχανίας θα κρίνεται επαρκές αν η χρηματοδότηση που προτείνεται από τη βιομηχανία υπερβαίνει κατά 50 % τουλάχιστον την κοινοτική χρηματοδότηση,
- ο βαθμός στον οποίο τα σχέδια επιλέγονται βάσει αξιόπιστων βιομηχανικών κριτηρίων,
- το γεγονός ότι οι μισές τουλάχιστον από τις υποβαλλόμενες προτάσεις προβλέπουν σημαντικό ρόλο για ένα πανεπιστήμιο ή ερευνητικό εργαστήριο εγκατεστημένο σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο βιομηχανικός εταίρος,
- ο βαθμός στον οποίο οι δεσμοί που δημιουργήθηκαν για την εκτέλεση σχεδίων Telemap διατηρούνται και οδηγούν στην κοινή ανάπτυξη βιομηχανικών προϊόντων, νέων πολυεθνικών επιχειρήσεων ή νέων ερευνητικών σχεδίων,
- ο βαθμός στον οποίο οι εφαρμογές τεχνολογίας και διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που προκύπτουν από το Telemap χρησιμοποιούνται από άλλες επιχειρήσεις και σε άλλες βιομηχανίες.

ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών: κατάργηση ορισμένων παρεκκλίσεων προβλεπομένων από το άρθρο 28 παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ

(89/465/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 28 παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και Πορτογαλίας, επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν ορισμένες παρεκκλίσεις από το κανονικό καθεστώς του κοινού συστήματος του ΦΠΑ κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου· ότι η διάρκεια της μεταβατικής αυτής περιόδου έχει ορισθεί αρχικά σε πέντε έτη· ότι το Συμβούλιο έχει δεσμευθεί να αποφασίσει, πριν από τη λήξη αυτής της περιόδου, βάσει προτάσεως της Επιτροπής σχετικά με την ενδεχόμενη κατάργηση ορισμένων ή όλων των παρεκκλίσεων αυτών·

ότι πολλές από αυτές τις παρεκκλίσεις δημιουργούν, στα πλαίσια του συστήματος των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, δυσκολίες στον υπολογισμό των αντισταθμισμάτων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1553/89 του Συμβουλίου για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς εισπράξεως των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας ⁽⁵⁾· ότι, για να εξασφαλισθεί η καλύτερη λειτουργία αυτού του συστήματος, ενδείκνυται να καταργηθούν οι εν λόγω παρεκκλίσεις·

ότι η κατάργηση των παρεκκλίσεων αυτών θα συμβάλει επίσης στην εξασφάλιση μεγαλύτερης ουδετερότητας του συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας σε κοινοτικό κλίμακα·

ότι πρέπει να καταργηθούν ορισμένες από τις παρεκκλίσεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 1990, την 1η Ιανουαρίου 1991, την 1η Ιανουαρίου 1992 και την 1η Ιανουαρίου 1993 αντίστοιχα·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις της πράξης προσχώρησης, η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορεί να αναβάλει, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1994 το αργότερο, την κατάργηση της απαλλαγής των πράξεων που αναφέρονται στο παράρτημα ΣΤ σημεία 3 και 9 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

ότι ενδείκνυται να επανεξετάσει το Συμβούλιο, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991, με βάση έκθεση της Επιτροπής, την κατάσταση όσον αφορά τις άλλες παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, περιλαμβανομένης και αυτής που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο 1 δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας και να αποφασίσει, με βάση πρόταση της Επιτροπής, σχετικά με την κατάργηση αυτών των παρεκκλίσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προέκυψαν από την εφαρμογή τους ή που θα μπορούσαν να προκύψουν ενόψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 77/388/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο παράρτημα Ε, οι πράξεις που ορίζονται στα σημεία 1, 3 έως 6, 8, 9, 10, 12, 13 και 14 διαγράφονται από την 1η Ιανουαρίου 1990.

Τα κράτη μέλη τα οποία την 1η Ιανουαρίου 1989 εφάρμοσαν το φόρο προστιθέμενης αξίας στις πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα Ε σημεία 4 και 5, μπορούν να εφαρμόζουν τους όρους του άρθρου 13 σημείο Α παράγραφος 2 στοιχείο α) τελευταία περίπτωση και για όλες τις παροχές υπηρεσιών και παραδόσεις αγαθών που αναφέρονται στο άρθρο 13 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχεία ιγ) και ιδ), εκ μέρους των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Στο παράρτημα ΣΤ:

- α) Οι πράξεις που αναφέρονται στα σημεία 3, 14 και 18 έως 22 διαγράφονται από την 1η Ιανουαρίου 1990·
- β) οι πράξεις που αναφέρονται στα σημεία 4, 13, 15 και 24 διαγράφονται από την 1η Ιανουαρίου 1991·
- γ) η πράξη που αναφέρεται στο σημείο 9 διαγράφεται από την 1η Ιανουαρίου 1992·
- δ) η πράξη που αναφέρεται στο σημείο Η διαγράφεται από την 1η Ιανουαρίου 1993.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 347 της 29. 12. 1984, σ. 3, και ΕΕ αριθ. C 183 της 11. 7. 1987, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 125 της 11. 5. 1987, σ. 27.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 218 της 29. 8. 1985, σ. 11.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 155 της 7. 6. 1989, σ. 9.

Άρθρο 2

Η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορεί να αναβάλει ως την 1η Ιανουαρίου 1994 το αργότερο τις ημερομηνίες που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 στοιχείο α) για τη διαγραφή του σημείου 3 του παραρτήματος ΣΤ, και στο άρθρο 1 σημείο 2 στοιχείο γ) για τη διαγραφή του σημείου 9 του παραρτήματος ΣΤ.

Άρθρο 3

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991 το Συμβούλιο, με βάση έκθεση της Επιτροπής, επανεξετάζει την κατάσταση όσον αφορά τις άλλες παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, συμπεριλαμβανομένης της παρεκκλίσεως που αναφέρεται στο σημείο 1 δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, και αποφασίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, για την κατάργηση των παρεκκλίσεων αυτών, λαμβάνοντας υπόψη τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που προέκυψαν από την εφαρμογή τους ή που θα υπήρχε κίνδυνος να εμφανιστούν ενόψει της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 4

Ως προς τις πράξεις που ορίζονται στα άρθρα 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να λάβουν μέτρα σχετικά με

το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας, ώστε να αποτραπεί, εν όλω ή εν μέρει, το ενδεχόμενο προνομιακής μεταχείρισης ή αδικαιολόγητης ζημίας των φορολογουμένων.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα απαραίτητα μέτρα, προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο μέχρι τις ημερομηνίες που προβλέπονται στα άρθρα 1 και 2.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. DUMAS

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1989

που επιτρέπει στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει μέτρο κατά παρέκκλιση του άρθρου 11 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(89/466/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την έκκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 27,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, βάσει του άρθρου 27 παράγραφος 1 της έκτης οδηγίας, το Συμβούλιο δύναται μετά από πρόταση της Επιτροπής να επιτρέπει ομόφωνα σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ειδικών μέτρων κατά παρέκκλιση από την παρούσα οδηγία με σκοπό την απλοποίηση της εισπραξης του φόρου ή την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, με επιστολή που πρωτοκολλήθηκε στην Επιτροπή στις 9 Ιανουαρίου 1989, ζήτησε την άδεια να λάβει ειδικό μέτρο κατά παρέκκλιση του άρθρου 11 της εν λόγω οδηγίας·

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 9 Φεβρουαρίου 1989 για το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου·

ότι, με επιστολή της 10ης Απριλίου 1989, η Επιτροπή θεωρώντας ότι το αίτημα της βρετανικής κυβέρνησης πρόκαλούσε την εκ μέρους της προβολή σημαντικών αντιρρήσεων, ζήτησε από το Συμβούλιο να επιληφθεί της υποθέσεως σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 της έκτης οδηγίας·

ότι με σημείωμα της 10ης Μαΐου 1989 το Ηνωμένο Βασίλειο ανακοίνωσε στο Συμβούλιο ότι τροποποιούσε και μείωνε την έκταση ισχύος του ειδικού μέτρου που είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή στις 9 Ιανουαρίου 1989·

ότι το Ηνωμένο Βασίλειο εφαρμόζει σήμερα απαλλαγή όλων των γηπέδων προς οικοδόμηση βάσει της διάταξης του άρθρου 28 παράγραφος 3 στοιχείο β) σε συνδυασμό με το σημείο 16 του παραρτήματος ΣΤ της έκτης οδηγίας·

ότι, για να συμμορφωθεί με το πνεύμα της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση 416/85, το Ηνωμένο Βασίλειο επιθυμεί να καθιερώσει τη φορολόγηση της παράδοσης κτιρίων και του εδάφους που τους αντιστοιχεί, όταν αυτά χρησιμοποιούνται για εμπορικούς ή βιομηχανικούς σκοπούς, διατηρώντας το μηδενικό συντελεστή για τις παραδόσεις κτιρίων προοριζόμενων για κατοικίες και την απαλλαγή για τις παραδόσεις γηπέδων προς οικοδόμηση·

ότι, για να απλουστευθεί η εισπραξη του φόρου και να αποφευχθούν ορισμένες περιπτώσεις φοροαποφυγής, το Ηνωμένο Βασίλειο επιθυμεί να εφαρμόσει το φόρο στις πράξεις που έχουν σχέση με τα κτίρια που προορίζονται για εμπορική ή βιομηχανική χρήση, καθώς και με το έδαφος που τους αντιστοιχεί, οι οποίες πραγματοποιούνται πριν από την πρώτη εγκατάσταση σ' αυτά, βάσει της κανονικής αξίας που ορίζεται στο στάδιο της κατανάλωσης· ότι σε περίπτωση παράδοσης ή μίσθωσης με δικαίωμα επιλογής φορολόγησης βάσει του άρθρου 13 σημείο Γ στοιχείο α) της έκτης οδηγίας, ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται με το γεγονός ότι η τιμή της παράδοσης ή της μίσθωσης περιλαμβάνει οπωσδήποτε την αξία των γηπέδων κατά τη στιγμή της παράδοσης ή της μίσθωσης·

ότι, για να επιτευχθεί ο εν λόγω στόχος σε περίπτωση εγκατάστασης στο κτίριο του υποκειμένου στο φόρο, ο οποίος το κατασκεύασε και δεν έχει δικαίωμα πλήρους εκπτώσεως του φόρου, ή απαλλασσόμενης μίσθωσης από τον ίδιο υποκείμενο στο φόρο σύμφωνα με το άρθρο 13 σημείο Β στοιχείο β) της έκτης οδηγίας, το Ηνωμένο Βασίλειο σκοπεύει να κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 7 στοιχεία α) και β) της εν λόγω οδηγίας, έτσι ώστε να φορολογείται η διάθεση του κατεχόμενου ή ενοικιαζόμενου αγαθού στην επιχείρηση βάσει της κανονικής του αξίας·

ότι, επειδή αναφέρεται στην κανονική αξία για τον προσδιορισμό της βάσης επιβολής του φόρου, το τροποποιούμενο αίτημα αποτελεί παρέκκλιση από το άρθρο 11 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας, που ορίζει ότι η βάση επιβολής του φόρου διαμορφώνεται για τις πράξεις του άρθρου 5 παράγραφοι 6 και 7 από την τιμή αγοράς των αγαθών αυτών ή παρόμοιων αγαθών ή, ελλείψει τιμής αγοράς, από το κόστος των αγαθών κατά το χρόνο πραγματοποίησης των εν λόγω πράξεων·

ότι θα πρέπει να ικανοποιηθεί το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου μέχρις ότου καταργηθεί η διάταξη του σημείου 16 του παραρτήματος ΣΤ της έκτης οδηγίας που επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν, σε μεταβατικό στάδιο, τις παραδόσεις καινούριων κτιρίων και γηπέδων προς οικοδόμηση·

(1) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις επί των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 11 σημείο Α παράγραφος 1 στοιχείο β) της έκτης οδηγίας επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να λαμβάνει την κανονική αξία ως βάση επιβολής του φόρου για την παράδοση, υπό την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 7 στοιχεία α) και β) της εν λόγω οδηγίας, κτιρίου ή τμήματος κτιρίου και του εδάφους που του αντιστοιχεί, η οποία πραγματοποιείται πριν από την πρώτη εγκατάσταση σ' αυτό.

Άρθρο 2

Η παρούσα άδεια ισχύει μέχρι την κατάργηση του σημείου 16 του παραρτήματος ΣΤ της έκτης οδηγίας.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Βρυξέλλες, 18 Ιουλίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. DUMAS

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Ιουλίου 1989

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ
(IV/30.566-UIP)

(τα κείμενα στην αγγλική και στην ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(89/467/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως τα άρθρα 4, 6 και 8,

την αίτηση για αρνητική πιστοποίηση και την κοινοποίηση για απαλλαγή που υποβλήθηκαν, δυνάμει των άρθρων 2 και 4 του κανονισμού αριθ. 17, στις 11 Φεβρουαρίου 1982 από την επιχείρηση United International Pictures BV για λογαριασμό των επιχειρήσεων Paramount Pictures Corporation, MCA Inc. και Metro Goldwyn Mayer Film Co. σχετικά με τις συμφωνίες για τη δημιουργία κοινής επιχείρησης και τις συναφείς συμφωνίες που αφορούν ιδίως την παραγωγή και τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου μήκους,

την περίληψη της αίτησης και της κοινοποίησης, η οποία δημοσιεύθηκε ⁽²⁾ σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17,

μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων,

Εκτιμώντας ότι:

Ι. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

1. Στις 11 Φεβρουαρίου 1982, η United International Pictures BV (στο εξής UIP) κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού αριθ. 17 και εκ μέρους της Paramount Pictures Corporation (Paramount), της MCA Inc. (MCA) και της Metro Goldwyn Mayer Film Co. (MGM), σειρά συμφωνιών στην οποία συμμετέχουν οι εν λόγω επιχειρήσεις, η United Artists Corporation (UA) και η Cinema International Corporation NV (CIC), ζητώντας την έκδοση αρνητικής πιστοποίησης ή επικουρικά απαλ-

λαγή βάσει του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης.

2. Μετά από προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή έκρινε ότι στις συμφωνίες είχαν περιληφθεί ορισμένες ρήτρες οι οποίες δεν μπορούν να εξαιρεθούν βάσει του άρθρου 85 παράγραφος 3. Κατά συνέπεια, στις 21 Μαΐου 1985, κίνησε τη σχετική διαδικασία και στις 20 Ιουνίου 1985 έστειλε στις εταιρείες που είχαν υποβάλει την αίτηση, γνωστοποίηση αιτιάσεων, προτού λάβει απόφαση βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17.
3. Η UIP έστειλε, στις 4 Νοεμβρίου 1985, την απάντησή της στη γνωστοποίηση αιτιάσεων ζητώντας προφορική ακρόαση σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού αριθ. 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής ⁽³⁾. Η εν λόγω ακρόαση πραγματοποιήθηκε στις 29 και 30 Ιανουαρίου 1986.
4. Μετά από συζητήσεις με την Επιτροπή, η UIP υπέβαλε το Δεκέμβριο του 1987 και τον Ιούλιο του 1988, δύο υπομνήματα στα οποία περιλαμβάνονται διάφορες δεσμεύσεις, καθώς και σειρά τροποποιήσεων των συμφωνιών που έχουν κοινοποιηθεί.

Α. Τα συμβαλλόμενα μέρη και η σχετική αγορά

5. Η Paramount είναι εταιρεία η οποία έχει την επίσημη έδρα της στην πολιτεία της Νέας Υόρκης· η MCA είναι εγκατεστημένη στην Καλιφόρνια και είναι μητρική εταιρεία της Universal City Studios Inc. (Universal)· η MGM είναι επίσης εγκατεστημένη στην Καλιφόρνια και κατέχει το σύνολο των μετοχών της UA, εταιρείας της Νέας Υόρκης, από τον Ιούλιο του 1981· η CIC είναι ολλανδική εταιρεία, η οποία ιδρύθηκε το 1970 και ανήκει κατά το ήμισυ στην MCA και κατά το ήμισυ στην Paramount. Την 1η Νοεμβρίου 1981, η Paramount, η MCA και η MGM —στο εξής «οι μητρικές εταιρείες»— συμφώνησαν να ιδρύσουν την UIP ως ανώνυμη εταιρεία σύμφωνα με το ολλανδικό δίκαιο.
6. Οι μητρικές εταιρείες έχουν αναλάβει όλες, άμεσα ή έμμεσα μέσω των θυγατρικών τους, τη χρηματοδότηση, παραγωγή και διανομή ταινιών μεγάλου μήκους

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 286 της 10. 11. 1988, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 127 της 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

και άλλων ψυχαγωγικών προγραμμάτων που προβάλλονται στους κινηματογράφους, στην τηλεόραση ή σε άλλα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

7. Σκοπός της UIP είναι η διανομή και παραχώρηση αδειών σε αποκλειστική βάση —κυρίως για προβολή σε κινηματογράφους— κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου και μικρού μήκους, καθώς και αποσπασμάτων πρόσεχών κινηματογραφικών έργων, τα οποία παράγει εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων ή/και διανέμει η Paramount ή η MCA ή η MGM/UA ή οποιαδήποτε από τις αντίστοιχες μητρικές, θυγατρικές, συγγενείς ή δικαιούχους εταιρείες, κατόχους αδειών franchise ή αδειών εκμετάλλευσης.
8. Η διανομή και η παραχώρηση δικαιωμάτων της UIP εκτείνεται γεωγραφικά σ' όλο τον κόσμο εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τα εδάφη που ανήκουν στις Ηνωμένες Πολιτείες, το Πόρτο Ρίκο και τον Καναδά. Στην Κοινότητα η UIP έχει θυγατρικές που ενεργούν ως τοπικοί διανομείς σ' όλα τα κράτη μέλη, εκτός από την Πορτογαλία, όπου η UIP προς το παρόν διανέμει τις ταινίες της μέσω κατόχου αδειάς.
9. Αρχικά η Paramount, η MCA, η MGM και η UA διένειμαν τις δικές τους ταινίες στην Κοινότητα με τις δικές τους χωριστές οργανώσεις, όπως κάνουν ακόμη στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Paramount και η MCA ίδρυσαν το 1970 τη CIC ως κοινή επιχείρηση για τη συγχώνευση των χωριστών οργανώσεων διανομής τους έξω από τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά. Η CIC είχε τον ίδιο σκοπό, κατά την άποψή τους, με την UIP. Το 1973 η MGM αποφάσισε να εγκαταλείψει τη χωριστή οργάνωση διανομής της. Στις 27 Οκτωβρίου 1973 συνήψε συμφωνία με τη CIC με την εγγύηση της Paramount και της MCA, με την οποία όριζε τη CIC ως αποκλειστικό της πράκτορα για τη διανομή όλων των ταινιών της στους κινηματογράφους και στην τηλεόραση στην ίδια γεωγραφική περιοχή. Από το 1973 μέχρι το 1981 κατά συνέπεια η CIC ανέλαβε τις ίδιες δραστηριότητες για την Paramount, την MCA και την MGM, οι οποίες ασκούνται τώρα από την UIP για την Paramount, την MCA και την MGM/UA.
- Η UA εξακολούθησε να διανέμει τις δικές της ταινίες στην Κοινότητα μέσω της δικής της χωριστής οργάνωσης μέχρι την ίδρυση της UIP το Νοέμβριο του 1981.
10. Η δομή των ρυθμίσεων για τη χρηματοδότηση και την υλική παραγωγή ταινιών μεγάλου μήκους ποικίλλει σημαντικά από ταινία σε ταινία. Συνήθως η παραγωγή των ταινιών (δηλαδή το δημιουργικό έργο της προετοιμασίας των καλλιτεχνικών συμμετοχών και η επιτήρηση του γυρίσματος της ίδιας της ταινίας) γίνεται από ανεξάρτητα πρόσωπα ή εταιρείες. Αυτά τα ανεξάρτητα πρόσωπα ή εταιρείες χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από εταιρείες «παραγωγής» όπως η Paramount, η MCA και η MGM/UA. Όταν η ταινία ολοκληρωθεί και γίνει η διανομή της, όλα τα δικαιώματα μεταβιβάζονται στον «παραγωγό» υπό την ειδική έννοια, στην προκειμένη περίπτωση στην Paramount, την MCA και την MGM/UA, οι οποίοι στη συνέχεια διαθέτουν στην αγορά την ταινία μέσω διανομικών που παίρνουν από τον εν λόγω παραγωγό άδεια για τη διανομή της ταινίας σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές.
11. Αυτό το έργο της διανομής γίνεται κατά κανόνα είτε σε δύο στάδια, εφόσον ο παραγωγός παραχωρεί τα

δικαιώματα διανομής για μία χώρα ή γεωγραφική περιοχή σ' έναν τοπικό διανομέα, είτε σε τρία στάδια, εφόσον ένας διεθνής διανομέας αποκτά τα δικαιώματα για πολλές χώρες ή για ολόκληρο τον κόσμο και παραχωρεί περαιτέρω τα δικαιώματα αυτά σε τοπικό διανομέα στις διάφορες χώρες. Οι τοπικοί διανομείς παραχωρούν περαιτέρω το δικαίωμα προβολής στους ιδιοκτήτες κινηματογραφικών αιθουσών. Ο ρόλος του τοπικού διανομέα συνίσταται στη διαπραγμάτευση συμφωνιών μίσθωσης κινηματογραφικών ταινιών με τους ιδιοκτήτες κινηματογράφων, στη διαφήμιση και προώθηση της ταινίας, στη συγκέντρωση και καταβολή των μισθωμάτων και στην υλική παραγωγή του αναγκαίου αριθμού αντιτύπων (κόπιες) και τη διανομή τους (μίσθωση) στους τοπικούς κινηματογράφους. Το ποσό για τα δικαιώματα εκμετάλλευσης που πληρώνει ο ιδιοκτήτης κινηματογράφων στο διανομέα αντιπροσωπεύει καθορισμένο ποσοστό των ταμειακών εισπράξεων και συνοδεύεται από ρήτρα παρέκκλισης («break» clause) που επιτρέπει την αύξηση του εν λόγω ποσοστού, όταν οι ταμειακές εισπράξεις υπερβαίνουν ένα συμφωνημένο όριο.

12. Υπάρχουν πολλοί δυνατοί τρόποι μέτρησης του μεγέθους της αγοράς για την προβολή ταινιών στους κινηματογράφους, όπως ο αριθμός των ταινιών, ο αριθμός των εισιτηρίων που πωλήθηκαν, οι ταμειακές εισπράξεις ή τα μισθώματα (το τμήμα των ταμειακών εισπράξεων που καταβάλλουν οι κινηματογράφοι στους διανομείς για το δικαίωμα προβολής μιας ταινίας). Μεταξύ των εν λόγω στοιχείων οι ταμειακές εισπράξεις (το ποσό που καταβάλλει το κοινό για να δει μια ταινία) φαίνεται να είναι το σημαντικότερο κριτήριο, μολονότι δεν υπάρχουν πλήρη αριθμητικά στοιχεία.
13. Δεδομένου ότι είναι περιορισμένος ο αριθμός των σχετικών στατιστικών, τα αριθμητικά στοιχεία που υπέβαλαν τα μέρη και οι αρμόδιες εθνικές εμπορικές ενώσεις δείχνουν ότι οι μητρικές εταιρείες αντιπροσωπεύουν περίπου το 22 % των ταμειακών εισπράξεων στην Κοινότητα, αν και, κατά μέσον όρο, τα τελευταία χρόνια κατέχουν μεγαλύτερο μερίδιο σε ορισμένα κράτη μέλη (Ηνωμένο Βασίλειο/Ιρλανδία: ± 35 %) και σε άλλα χαμηλότερο (Ελλάδα: ± 13 %· Γαλλία: ± 16 %).

Πρέπει πάντως να επισημανθεί ότι τα μερίδια αγοράς ποικίλλουν από τον ένα χρόνο στον άλλο ανάλογα με την επιτυχία των διαθέσιμων ταινιών. Παρατηρώντας π.χ. τα τέσσερα πρώτα χρόνια της δραστηριότητας της κοινής επιχείρησης, το εκτιμώμενο μερίδιο αγοράς της UIP στα κράτη μέλη έχει ως εξής:

(επί %)

Κράτος μέλος	1981	1982	1983	1984
Βέλγιο/Λουξεμβούργο	25	17	31	18
Δανία	23	23	33	22
Γαλλία	16	13	17	14
Γερμανία	21	16	30	19
Ιταλία	15	21	25	31
Μεγάλη Βρετανία	34	35	56	36
Ιρλανδία	22	23	37	21
Κάτω Χώρες	26	14	26	21

Μεταγενέστεροι αριθμοί επιβεβαιώνουν αυτά τα στοιχεία:

Κράτος μέλος	(επί %)			
	1985	1986	1987	1988
Βέλγιο/Λουξεμβούργο	20	23	21	23
Δανία	21	31	23	24
Γαλλία	11	13	12	11
Γερμανία	20	22	21	25
Ιταλία	14	20	16	20
Μεγάλη Βρετανία	21	29	26	33
Ιρλανδία	15	15	12	19
Κάτω Χώρες	29	38	31	30

B. Οι συμφωνίες όπως κοινοποιήθηκαν αρχικά

A. Απαρίθμηση

14. Οι «συμφωνίες» περιλαμβάνουν:

- συμφωνία κοινής επιχείρησης (joint venture agreement — JVA) της 5ης Οκτωβρίου 1981 και την τροποποίησή της της 1ης Νοεμβρίου 1981, σύμφωνα με την οποία οι μητρικές εταιρείες αποφασίζουν την ίδρυση και λειτουργία της UIP,
- τέσσερις συμφωνίες franchise (franchise agreements — FA) της 1ης Νοεμβρίου 1981, που υπογράφηκαν μεταξύ των θυγατρικών εταιρειών και της UIP, οι οποίες ρυθμίζουν τις διάφορες σχέσεις που προκύπτουν από την JVA, και συγκεκριμένα:
 - συμφωνία μεταξύ της Paramount Pictures Corp. International BV και της UIP,
 - συμφωνία μεταξύ της MCA International BV και της UIP,
 - συμφωνία μεταξύ της MGM International BV και της UIP,
 - συμφωνία μεταξύ της CIC NV και της UIP,
- τέσσερις εγγυήσεις (guaranties), όλες με ημερομηνία 1 Νοεμβρίου 1981, που υπογράφονται από κάθε μητρική εταιρεία της UIP και αφορούν τις FA,
- δύο άλλες συμφωνίες της 5ης Οκτωβρίου και της 1ης Νοεμβρίου 1981 αντίστοιχα, που αφορούν την επέκταση των δραστηριοτήτων της UIP, για να συμπεριληφθεί σ' αυτές η αποκλειστική διανομή ταινιών για προβολή σε τηλεοπτικούς σταθμούς που λειτουργούν με συνδρομητές,
- δύο συμφωνίες πρακτορείας (agency agreements) της 1ης Νοεμβρίου 1981, με τις οποίες η CIC και η UA ορίζονται ως πράκτορες της UIP για τη διανομή ταινιών μεγάλου μήκους για την περίοδο 1981 έως 1991, δηλαδή στη διάρκεια ισχύος των FA franchise,
- συμφωνία της 5ης Οκτωβρίου 1981 σύμφωνα με την οποία η ισχύς της JVA σε δεδομένη περιοχή δικαιοδοσίας εξαρτάται από την τήρηση των όρων ως προς τις απαιτούμενες εγκρίσεις ή καταχωρήσεις στην εν λόγω περιοχή.

B. Σκοπός της δημιουργίας της UIP

15. Σύμφωνα με τις μητρικές εταιρείες, ο μοναδικός σκοπός για τη δημιουργία της UIP είναι η μείωση των πάγιων γενικών εξόδων. Η UIP επινοήθηκε ως μέσο για να αποφευχθεί η διατήρηση των πανομοιότυπων οργανώσεων της CIC και της UA. Επιπλέον, η UIP πρέπει να μεγιστοποιεί τα ακαθάριστα έσοδα κάθε μητρικής εταιρείας από τις διανεμόμενες ταινίες [άρθρο 3 (δ) FA].

Γ. Σχετικές διατάξεις

Η JVA και η FA προβλέπουν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

Οργάνωση

16. Σύμφωνα με τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, κάθε μητρική εταιρεία διορίζει ίσο αριθμό μελών του διοικητικού συμβουλίου της UIP (ο αριθμός των μελών του διοικητικού συμβουλίου αποφασίζεται κατά διαστήματα από κοινού από τις μητρικές εταιρείες). Το διοικητικό συμβούλιο μπορεί να ενεργεί μόνο κατόπιν ομοφωνίας [(άρθρο 1.4 (β) JVA)]. Τη διαχείριση της UIP επρόκειτο να ασκήσουν από κοινού δύο συμπρόεδροι: ο ένας διοριζόμενος από τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου που εκπροσωπούν την MCA και την Paramount, από κοινού, και ο άλλος από τα μέλη που εκπροσωπούν την MGM/UA. Στο βαθμό που είναι δυνατόν, οι δύο συμπρόεδροι επρόκειτο να διαβουλευονται για όλα τα σημαντικά ζητήματα, προτού προβούν σε σχετικές ενέργειες [άρθρο 1.4 (γ) JVA]. Εντούτοις μετά την κοινοποίηση η UIP αντικατέστησε τους δύο συμπρόεδρους με ανώτατο εκτελεστικό στέλεχος. Όλες οι ενέργειες των μετόχων της UIP, εκτός από την εκλογή των διευθυντών, αποφασίζονται ομόφωνα από τις μητρικές εταιρείες [άρθρο 1.4 (δ) JVA]. Οι μητρικές εταιρείες διατηρούν πάντοτε ίσα δικαιώματα και συμμετοχή στην UIP [άρθρο 1.4 (α) JVA].

Εν συνεχεία δημιουργήθηκε επιτροπή μετόχων στην οποία έχει ανατεθεί η καθοδήγηση και επιτήρηση των διευθυνόντων συμβούλων της UIP, καθώς και η τελική διαχειριστική εξουσία της UIP. Για να επιτευχθεί απαρτία στα πλαίσια της επιτροπής, πρέπει σ' αυτή να συμμετέχουν εκπρόσωποι και των τριών μητρικών εταιρειών, στην πράξη δε ενεργεί με ομοφωνία. Τα μέλη εκείνα της επιτροπής μετόχων που συμμετέχουν και στην επιτροπή μετόχων για τη λειτουργία της επιχείρησης έχουν πλήρη ευθύνη για την επίβλεψη των καθημερινών εργασιών της UIP. Μεταξύ των θεμάτων για τα οποία απαιτείται έγκριση της επιτροπής μετόχων, συγκαταλέγονται και οι μεμονωμένες προτάσεις για την αγορά ταινιών από τις διάφορες χώρες.

Αποκλειστικότητα

17. Οι μητρικές εταιρείες χορηγούν στην UIP αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας για τη διανομή όλων των ταινιών μεγάλου μήκους, μικρού μήκους και των αποσπασμάτων προσεχών κινηματογραφικών έργων, τα οποία παράγει ή/και διανέμει εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων κάθε μητρική εταιρεία ή οποιαδήποτε από τις μητρικές, θυγατρικές, συνεργαζόμενες και συγγενείς εταιρείες [άρθρο I 1.1. JVA — άρθρο I (A) FA].

Η αποκλειστικότητα αυτή παραχωρείται για το χρονικό διάστημα από 1ης Νοεμβρίου 1981 μέχρι 31 Οκτω-

βρίου 1991, και στο εξής ανανεώνεται κάθε χρόνο, έως ότου καταγγελθούν οι συμφωνίες.

Η αποκλειστικότητα είναι παγκόσμια με εξαίρεση τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά. Η αποκλειστική άδεια χορηγείται για τη διανομή ταινιών για γενική προβολή σε κινηματογραφικές αίθουσες και εκτός αυτών, καθώς και για προβολή σε τηλεοπτικούς σταθμούς που λειτουργούν με συνδρομητές, δηλαδή κάθε προβολή εκτός από εκείνες που γίνονται στην τηλεόραση και σε κασέτες βίντεο, καθώς και σε ορισμένους ειδικούς πελάτες (π.χ. στρατιωτικές εγκαταστάσεις, αερογραμμές) [άρθρο IV 4.1 (β) JVA — άρθρο 3 FA].

18. Οι μητρικές εταιρείες προσφέρουν στην UIP τα σχετικά δικαιώματά τους για όλες τις κινηματογραφικές ταινίες μεγάλου μήκους που παράγει, προμηθεύει ή/και διανέμει καθεμία από αυτές και για τις οποίες κατέχουν διεθνή δικαιώματα διανομής. Με βάση τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, η UIP δεν χρειάζεται να διανέμει όλες τις ταινίες που προσφέρουν οι μητρικές εταιρείες· μπορεί να αρνηθεί για εμπορικούς λόγους τη διανομή μιας ταινίας σ' ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Οι μητρικές εταιρείες μπορούν να διανέμουν κάθε απορριπτόμενη ταινία μέσω άλλων διανομέων για δικό τους λογαριασμό [άρθρο 3 (δ) FA].

Πάντως σύμφωνα με μία απόφαση της επιτροπής μετόχων της UIP, η UIP υποχρεούται να διανέμει οποιαδήποτε ταινία υποδεικνύει η αντίστοιχη μητρική εταιρεία σε οποιαδήποτε γεωγραφική περιοχή εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά.

Επιπλέον, εάν μια μητρική εταιρεία δεν ζητήσει από την UIP τη διανομή ταινίας, προτιμώντας να ασκήσει το δικαίωμα που έχει να διανέμει την ταινία για δικό της λογαριασμό, πρέπει να έρθει σε συνεννόηση με την UIP σχετικά με τους όρους της ανεξάρτης προσφοράς διανομής.

19. Εκτός από το αποκλειστικό δικαίωμα διανομής, οι μητρικές εταιρείες έχουν παραχωρήσει στην UIP το αποκλειστικό δικαίωμα παραγωγής, χρηματοδότησης και διανομής για λογαριασμό τους ξένων ταινιών σε άλλες γλώσσες εκτός της αγγλικής, δηλαδή ταινίες που προορίζονται για διανομή κατά κύριο λόγο στη γεωγραφική περιοχή όπου παράγονται. Το δικαίωμα αυτό επεκτείνεται στην απόκτηση για διανομή από την UIP τοπικών ταινιών των οποίων έχει γίνει ήδη η παραγωγή: αποφάσεις για τέτοιες αγορές λαμβάνονται από την επιτροπή μετόχων. Οι μητρικές εταιρείες διατηρούν το δικαίωμα παραγωγής ταινιών σε γλώσσες εκτός της αγγλικής για ευρύτερη διανομή αλλά πρέπει να ενημερώνουν την UIP [άρθρο 5 FA].

Διανομή

20. Πριν από την προβολή οποιασδήποτε ταινίας, η UIP πρέπει να συνεννοηθεί με την αντίστοιχη μητρική εταιρεία σχετικά με τα γενικά σχέδια διανομής (περιλαμβανομένης και της διαφημιστικής εκστρατείας, της ημερομηνίας για την προβολή και το υπολογιζόμενο κόστος διανομής)· ανάλογες συνεννοήσεις μπορούν να γίνουν και στη διάρκεια προβολής της ταινίας [άρθρο 3 (ε) FA]. Η UIP έχει καθήκον να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη μεγιστοποίηση των ακαθάριστων εσόδων από την ταινία [άρθρο 3 (δ) FA].
21. Σύμφωνα με τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, οι μητρικές εταιρείες διατηρούν τον έλεγχο σχετικά με τον

τρόπο παραγωγής και χρηματοδότησης των ταινιών τους (εκτός από αυτό, πριν από την παραγωγή μιας ταινίας σε γλώσσα εκτός της αγγλικής για ευρύτερη διανομή, οι εταιρείες πρέπει να ενημερώνουν την UIP). Επίσης διατηρούν το δικαίωμα ελέγχου, κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, του αριθμού των αντιτύπων (κόπιες) της ταινίας, του εργαστηρίου παραγωγής τους και του ποσού των δαπανών διαφήμισης για τις ταινίες που πρόκειται να διανέμει η UIP, υπό την προϋπόθεση εντούτοις ότι οι μητρικές εταιρείες συμφωνούν για την παροχή αρκετών αντιτύπων και κατάλληλου διαφημιστικού υλικού, προκειμένου να είναι η UIP σε θέση να εξασφαλίσει τα μεγαλύτερα δυνατά κέρδη από τη διανομή. Το κόστος για τη διαφήμιση, το ντυμπλάρισμα και το κοπιάρισμα μιας ταινίας το επιβαρύνεται η αντίστοιχη μητρική εταιρεία, η οποία διατηρεί την κυριότητα όλων των αντιτύπων και του διαφημιστικού υλικού.

22. Τις γενικές δαπάνες της UIP, δηλαδή τις δαπάνες λειτουργίας και τα γενικά έξοδα για τη διατήρηση της οργάνωσης διανομής της, τα αναλαμβάνουν εξίσου οι μητρικές εταιρείες [άρθρο IV 4.5 (α) JVA]. Οι δαπάνες αυτές εισπράττονται μέσω μιας αμοιβής διανομής που πληρώνει κάθε μητρική εταιρεία στην UIP με βάση τα ακαθάριστα έσοδα (μισθώματα) που προκύπτουν από τη διανομή των ταινιών κάθε μητρικής εταιρείας, αλλά μόνο μέχρι του ποσού που ισοδυναμεί με το ένα τρίτο του μεριδίου της μητρικής αυτής εταιρείας στις γενικές δαπάνες της UIP. Πέρα από το ποσό αυτό, η UIP δικαιούται χαμηλότερο ποσοστό για όλα τα περαιτέρω μισθώματα που καταβάλλονται για τις ταινίες αυτής της μητρικής εταιρείας.
23. Σύμφωνα με το άρθρο 15 (δ) FA, η UIP καταβάλλει στο δικαιούχο (μητρική εταιρεία) όλα τα χρηματικά ποσά που οφείλονται ή που εύλογα υπολογίζονται ότι οφείλονται, σύμφωνα με τους όρους της παρούσας συμφωνίας. Επιπλέον οι μητρικές εταιρείες συμφωνούν ότι τα κέρδη της UIP θα καταβάλλονται σε κάθε μητρική εταιρεία ως μερίσματα σε τακτά χρονικά διαστήματα ανάλογα με τα ρευστά που είναι διαθέσιμα και με τη σχετική νομοθεσία [άρθρο I 1.4. JVA].

Γ. Οι συμφωνίες όπως έχουν τροποποιηθεί μετά την παρέμβαση της Επιτροπής

24. Όπως ζήτησε η Επιτροπή, η UIP και οι εταίροι της συμφώνησαν, με το υπόμνημα που υπέβαλαν στις 2 Δεκεμβρίου 1987, να τροποποιήσουν τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες ως εξής:

1. Αποκλειστικότητα

25. Κάθε μητρική εταιρεία που αποφασίζει να διανέμει μια κινηματογραφική ταινία εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά, πρέπει να παραχωρήσει στην UIP δικαίωμα πρώτης άρνησης (δηλ. η μητρική εταιρεία πρέπει να προσφέρει το προς διανομή προϊόν της πρώτα στην UIP) των εν λόγω δικαιωμάτων διανομής για κάθε γεωγραφική περιοχή. Για τους σκοπούς αυτούς, η Κοινότητα θεωρείται ως ενιαία γεωγραφική περιοχή. Εάν η UIP αποφασίσει να μη διανέμει συγκεκριμένη ταινία, η UIP πρέπει ωστόσο να διανέμει την εν λόγω ταινία, εάν ο συγκεκριμένος συμβαλλόμενος, που έχει τα δικαιώματα διανομής σε οποιαδήποτε γεωγραφική περιοχή κατά την αποκλειστική του κρίση, δώσει τέτοια εντολή. Σ' αυτές τις δύο περιπτώσεις, εάν η UIP αποφασίσει να διανέμει μια

ταινία ή λάβει σχετική εντολή από το συγκεκριμένο συμβαλλόμενο που κατέχει τα δικαιώματα διανομής σε μια περιοχή, ο συμβαλλόμενος που έχει τα δικαιώματα διανομής της εν λόγω ταινίας πρέπει να χορηγήσει στην UIP αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης της ταινίας στην περιοχή αυτή. Εννοείται ότι, εάν η UIP ειδοποιήσει έναν συμβαλλόμενο ότι έχει αποφασίσει να μη διανείμει μια ταινία στους κινηματογράφους μιας περιοχής και εφόσον ο συμβαλλόμενος δεχθεί αυτήν την απόφαση, η UIP χάνει κάθε περαιτέρω δικαίωμα και συμφέρον ως προς την κινηματογραφική διανομή της εν λόγω ταινίας, η οποία μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε άλλο τρόπο στη σχετική περιοχή.

Ούτε η επιτροπή μετόχων ούτε η επιτροπή λειτουργίας ούτε άλλη επιτροπή της UIP που αποτελείται από εκπροσώπους των μερών, συμμετέχει στη λήψη της απόφασης της UIP σχετικά με την άσκηση αυτού του δικαιώματος πρώτης άρνησης· η σχετική ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στο γενικό διευθυντή της UIP.

26. Όσον αφορά την καλωδιακή τηλεόραση που λειτουργεί με συνδρομητές, η UIP και οι μητρικές της εταιρείες συμφώνησαν να απαλείψουν τις σχετικές συμφωνίες της 5ης Οκτωβρίου και 1ης Νοεμβρίου 1981 από τον κατάλογο των συμφωνιών που περιέχουν κοινοποίηση της UIP. Η UIP και οι εταίροι της διατηρούν το δικαίωμα να υποβάλουν χωριστή κοινοποίηση των εν λόγω συμφωνιών συγχρόνως με την απόσυρση αυτών των συμφωνιών από την αρχική κοινοποίηση της UIP.

2. Δυνατότητα διανομής ταινιών τρίτων από την UIP και τους εταίρους της

27. Η UIP και οι εταίροι της συμφώνησαν να αναλάβουν έναντι της Επιτροπής τη δέσμευση ότι η UIP μπορεί να αναλάβει, σύμφωνα με τα εμπορικά της συμφέροντα, την παραγωγή, χρηματοδότηση, απόκτηση δικαιωμάτων διανομής ή τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου μήκους τρίτων μερών στην Κοινότητα και ότι κάθε εταίρος μπορεί μεμονωμένα, με βάση τα συγκεκριμένα εμπορικά του συμφέροντα, να αναλάβει την παραγωγή, χρηματοδότηση ή απόκτηση δικαιωμάτων διανομής στην Κοινότητα ταινιών από διάφορες χώρες που προσφέρονται στην UIP.

3. Συμφωνίες για ξένες ταινίες σε γλώσσες εκτός της αγγλικής και για συμπαραγωγές

28. Η UIP και οι εταίροι της συμφώνησαν να τροποποιήσουν τη FA, ώστε οι εταίροι να διατηρούν το δικαίωμα να προβαίνουν ατομικά στην παραγωγή, χρηματοδότηση ή απόκτηση δικαιωμάτων διανομής ξένων ταινιών σε γλώσσες εκτός της αγγλικής και να προσφέρουν τις εν λόγω ταινίες στην UIP για διανομή. Εάν η UIP αρνηθεί τη διανομή των εν λόγω ταινιών, κάθε εταίρος διατηρεί το δικαίωμα να προβεί στη σχετική διανομή ατομικά με οποιαδήποτε άλλα μέσα.

29. Όσον αφορά τις συμφωνίες συμπαραγωγής, κάθε συμβαλλόμενος διατηρεί το δικαίωμα να μην αποκτήσει κανένα δικαίωμα διανομής σε ξένες γεωγραφικές περιοχές (εκτός των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά) για οποιαδήποτε ταινία της οποίας η παραγωγή έγινε βάσει συμφωνιών συμπαραγωγής ή συγχρηματοδότησης με τρίτους. Εάν οποιοδήποτε δικαίωμα ή το σύνολο των δικαιωμάτων στις εν λόγω περιοχές μεταβιβασθούν σε τρίτους, τα μεταβιβασθέντα σε τρίτους δικαιώματα μπορεί να ασκηθούν ανεξάρτητα από την UIP. Αυτό ισχύει για όλα τα είδη συμφωνιών

συμπαραγωγής, άσχετα με τους όρους της συμφωνίας μεταβίβασης των δικαιωμάτων.

4. Συμμετοχή στις δαπάνες

30. Όπως ζήτησε η Επιτροπή, οι εταίροι συμφώνησαν να τροποποιήσουν τη ρήτρα που αναφέρεται στο σημείο 22 ανωτέρω, ώστε αυτό το επιπλέον ποσό που καταβάλλεται στην UIP για δεδομένο έτος να ισχύει ως πίστωση έναντι της υποχρέωσης κάθε δικαιωπαρόχου να καταβάλλει το ένα τρίτο των συνολικών δαπανών λειτουργίας της UIP για το επόμενο έτος.

5. Αναλήψεις υποχρεώσεων

31. Η UIP και οι εταίροι της συμφώνησαν να αναλάβουν έναντι της Επιτροπής τη δέσμευση ότι καμία επιτροπή της UIP που αποτελείται από εκπροσώπους των μετόχων της δεν πρόκειται να μελετήσει ή να συζητήσει σχέδια για προβολή, διανομή ή εμπορία των ταινιών οποιουδήποτε εταίρου.

32. Η UIP και οι εταίροι της συμφώνησαν επίσης να αναλάβουν έναντι της Επιτροπής τη δέσμευση ότι η UIP ή οι εταίροι της, ανάλογα με την περίπτωση, τηρούν επαρκή γραπτά στοιχεία, όπου εμφανίζεται: α) ο τίτλος των ταινιών που ανήκουν σε τρίτους και παράγονται, χρηματοδοτούνται ή διανέμονται από την UIP στην Κοινότητα· β) οι ταινίες που προέρχονται από κράτη μέλη για τις οποίες έχει υποβληθεί επίσημη γραπτή προσφορά από τρίτους στην UIP για παραγωγή, χρηματοδότηση ή διανομή από την UIP στην Κοινότητα· γ) οι κινηματογραφικές ταινίες των εταίρων της UIP για τις οποίες κατέχουν τα δικαιώματα κινηματογραφικής διανομής σε κοινοτική κλίμακα και οι οποίες δεν διανέμονται από την UIP στην Κοινότητα και δ) οι συμπαραγωγές των εταίρων της UIP για τις οποίες κατέχουν δικαιώματα κινηματογραφικής διανομής σε κοινοτική κλίμακα και δεν διανέμονται από την UIP στην Κοινότητα.

33. Με επιστολή της 27ης Ιουλίου 1988 η UIP ανέλαβε έναντι της Επιτροπής δέσμευση σχετικά με την καθιέρωση διαιτητικής διαδικασίας (βλέπε παράρτημα) και προσκόμισε τα τυποποιημένα έντυπα που απαιτούνται για την εκτέλεση των συμφωνιών επίλυσης των διαφορών με τους αιθουσάρχες.

Δ. Παρατηρήσεις εκ μέρους τρίτων

34. Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις εκ μέρους των ενδιαφερόμενων τρίτων μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης που απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

A. Άρθρο 85 παράγραφος 1

35. Το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης απαγορεύει ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά όλες τις συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, τις αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική που είναι δυνατόν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ

- κρατών μελών και έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.
36. Η βασική συμφωνία μεταξύ των εταιρειών Paramount, MCA και MGM/UA, η οποία προβλέπει τη δημιουργία μιας κοινής επιχείρησης (UIP) για τη διανομή και τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης κινηματογραφικών ταινιών μεγάλου μήκους, κυρίως με προβολή σε κινηματογραφικές αίθουσες, καθώς και οι συνοδευτικές συμφωνίες αποτελούν συμφωνίες μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων εμπίπτουσες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης.
37. Οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες θα πρέπει να θεωρηθούν ως ενιαίο σύνολο, ιδιαίτερα όσον αφορά τις οικονομικές επιπτώσεις τους. Οι περιορισμοί του ανταγωνισμού είναι εκείνοι που προκύπτουν από τη δημιουργία της κοινής επιχείρησης καθεαυτήν, καθώς και από περιοριστικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στις λοιπές κοινοποιηθείσες συμφωνίες.
38. Η Κοινότητα αποτελεί από γεωγραφική άποψη ολόκληρη τη σχετική αγορά. Οι εξεταζόμενες συμφωνίες παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ακόμη ευρύτερο επίπεδο αλλά, για να εκτιμηθεί η δυνατότητα του άρθρου 85 παράγραφος 1, η Επιτροπή ενδιαφέρεται μόνο για τα αποτελέσματα που παράγονται μέσα στην Κοινότητα. Για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων αυτών, η Επιτροπή βασίζει την ανάλυσή της στην έννοια μιας κοινοτικής αγοράς αποτελούμενης από επιμέρους αγορές που αντιστοιχούν στα διάφορα κράτη μέλη, το κινηματογραφικό περιβάλλον των οποίων ποικίλλει από το ένα κράτος μέλος στο άλλο.
- Οι αγορές παραγωγής που επηρεάζονται από τις εξεταζόμενες συμφωνίες είναι εν μέρει η αγορά στην οποία οι μητρικές εταιρείες ανταγωνίζονται με άλλες εταιρείες παραγωγής για τη χρηματοδότηση και παραγωγή ταινιών μεγάλου μήκους, πρωτίστως όμως η αγορά στην οποία οι διανομείς ανταγωνίζονται μεταξύ τους, για να επιτύχουν από τους αιθουσάρχες τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και αίθουσες για την προβολή των ταινιών αυτών.
39. Όσον αφορά την οριζόντια σχέση μεταξύ των Paramount, MCA και MGA/UA, το άρθρο 85 παράγραφος 1 εφαρμόζεται, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις αυτές πρέπει να θεωρηθούν ως τουλάχιστον δυνητικοί ανταγωνιστές στην εξεταζόμενη αγορά. Αρχικά οι εταιρείες Paramount, MCA, MGM και UA διένειμαν μέσα στην Κοινότητα η καθεμιά τις δικές της ταινίες, μέσω του δικού της ξεχωριστού οργανισμού, και προς το παρόν εξακολουθούν να ανταγωνίζονται μεταξύ τους για την παραγωγή ταινιών μεγάλου μήκους ως διανομείς ταινιών για προβολή σε κινηματογραφικές αίθουσες στις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά, καθώς και ως διανομείς για τηλεοπτική μετάδοση ή για έκδοση σε βιντεοκασέτες. Με τη συνένωση των δυνάμεών τους στα πλαίσια της Κοινότητας οι μητρικές εταιρείες της UIP έπαψαν να διανέμουν ταινίες ανεξάρτητα και να ανταγωνίζονται μεταξύ τους.
40. Η δημιουργία της UIP οδήγησε σε απώλεια της αυτονομίας κατά τη λήψη των αποφάσεων, την οποία σε άλλη περίπτωση θα εξακολουθούσαν να διαθέτουν οι μητρικές εταιρείες. Σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας, όπως αναφέρεται στο σημείο 16, οι μητρικές εταιρείες είναι υποχρεωμένες να συνεργάζονται στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων για σημαντικά ζητήματα που επηρεάζουν τη λειτουργία της κοινής επιχείρησης.
41. Οι συμφωνίες συνεπάγονται επίσης ορισμένο βαθμό συναίνεσης κατά τη διανομή των ταινιών των μητρικών εταιρειών όσον αφορά τον τόπο και το χρόνο προβολής, πράγμα που ενισχύει τον περιοριστικό χαρακτήρα της UIP. Πριν από την προβολή μιας ταινίας, η UIP οφείλει να έρχεται σε συνεννόηση με την αντίστοιχη μητρική εταιρεία ως προς τα γενικά σχέδια διανομής και ειδικότερα ως προς τη διαφημιστική εκστρατεία, τα προϋπολογιζόμενα εξόδα διανομής και τις ημερομηνίες προβολής. Έτσι η UIP πρέπει να προσαρμόζει το πρόγραμμά της στα συμφέροντα όλων των μητρικών εταιρειών. Δεδομένου ότι η UIP οφείλει να μεγιστοποιεί τα κέρδη καθεμιάς από τις τρεις μητρικές εταιρείες, η UIP και οι εταιρείες αυτές πρέπει να συμφωνούν ως προς τον τόπο και το χρόνο προβολής όλων των ταινιών τους, προς το συμφέρον όλων και κατά τρόπο που να μην επιτρέπει σε μια ταινία να προβάλλεται σε βάρος των άλλων ταινιών της UIP.
42. Οι συμφωνίες περιλαμβάνουν ρητές υποχρεώσεις, οι οποίες θεωρούνται από τα συμβαλλόμενα μέρη ως αναπόσπαστο τμήμα του διακανονισμού τους, ενώ παράλληλα θέτουν περιορισμούς στις ανταγωνιστικές δραστηριότητες των μητρικών εταιρειών και της UIP.
- Σύμφωνα με τις εν λόγω συμφωνίες, κάθε μητρική εταιρεία που αποφασίζει να διανείμει μια ταινία στην Κοινότητα πρέπει να χορηγεί δικαίωμα πρώτης άρνησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων διανομής στην UIP. Η εφαρμογή της διάταξης αυτής (όπως λεπτομερώς εκτίθεται στο σημείο 25) προϋποθέτει την αποδοχή δύο περιορισμών του ανταγωνισμού εκ μέρους των μητρικών εταιρειών. Πρώτον, οι μητρικές εταιρείες δεν μπορούν πλέον να εμφανίζονται ως απόλυτα ανεξάρτητοι διανομείς στην αγορά των ταινιών μεγάλου μήκους, όπως συνέβαινε πριν από τη δημιουργία της UIP. Δεύτερον, οι συμφωνίες περιορίζουν τις μητρικές εταιρείες κατά την ανάθεση της διανομής των ταινιών τους μέσα στην ΕΟΚ σε άλλους διανομείς. Ανάλογο περιοριστικό αποτέλεσμα παράγει και το δικαίωμα πρώτης άρνησης που χορηγείται από τις μητρικές εταιρείες στην UIP σε σχέση με τη διανομή ξένων ταινιών σε γλώσσες άλλες από την αγγλική (βλέπε σημείο 28).
43. Οι εξεταζόμενες συμφωνίες έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Οι μητρικές εταιρείες καλύπτουν σχεδόν το ένα τέταρτο των ακαθάριστων εσόδων από τη δημόσια προβολή ταινιών μεγάλου μήκους και συγκαταλέγονται μεταξύ των μεγαλύτερων παραγωγών και διανομέων ταινιών στην Κοινότητα. Η συγκέντρωση των δραστηριοτήτων τους, που αφορούν τη διανομή ταινιών σε ολόκληρη την Κοινότητα, σε κοινή επιχείρηση διανομής εγκατεστημένη σ' ένα κράτος μέλος, η οποία ελέγχει τη χορήγηση αδειών προβολής των ταινιών σ' όλη την Κοινότητα, αντικαθιστά τρεις ανεξάρτητους προμηθευτές, που σε άλλη περίπτωση θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ενός ή περισσότερων ανεξάρτητων διανομέων. Τούτο κατ' ανάγκη σημαίνει ότι το εμπόριο στον τομέα αυτόν θα αναπτύσσεται υπό συνθήκες διαφορετικές από εκείνες που θα επικρατούσαν, εάν δεν υπήρχε αυτή η συγκέντρωση δραστηριοτήτων.

B. Άρθρο 85 παράγραφος 3

44. Με βάση τις τροποποιήσεις που οι μητρικές εταιρείες έχουν επιφέρει στις αρχικά κοινοποιηθείσες συμφωνίες και στις δεσμεύσεις, που ανέλαβαν έναντι της Επιτροπής, δεδομένων δε των ιδιαζόντων χαρακτηριστικών της κινηματογραφικής βιομηχανίας, οι συμφωνίες που κοινοποιήθηκαν από την UIP για λογαριασμό των εταιρειών Paramount, MCA και MGM/UA ικανοποιούν τα κριτήρια για χορήγηση απαλλαγής που ορίζονται στο άρθρο 85 παράγραφος 3.
45. Η συνεργασία που θεσπίζεται με τις συμφωνίες συνεπάγεται οικονομικά πλεονεκτήματα για την παραγωγή και τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και για τους καταναλωτές, τα οποία δεν θα ήταν δυνατόν να επιτευχθούν, εάν δεν υπήρχε η κοινή επιχείρηση και τα οποία υπερκαλύπτουν τα μειονεκτήματά της.
46. Η δημιουργία της UIP καθιστά δυνατή την αποτελεσματικότερη και πλέον εξορθολογισμένη διανομή των προϊόντων των μητρικών εταιρειών και έτσι εξασφαλίζει τη συντήρηση ενός βιώσιμου από οικονομική άποψη δικτύου διανομής σε μια επιδεινούμενη αγορά όπου επικρατούν μεγάλοι χρηματοπιστωτικοί κίνδυνοι.
47. Ιδιαίτερη σημασία πρέπει να αποδοθεί στο γεγονός ότι η κινηματογραφική βιομηχανία γνώρισε σημαντική μείωση ως προς τον αριθμό των εισιτηρίων και των αντίστοιχων εισπράξεων κατά τα έτη που προηγήθηκαν των εξεταζόμενων συμφωνιών. Ο αριθμός των εισιτηρίων μειώθηκε κατά 40 % κατά μέσον όρο στην Κοινότητα μεταξύ 1970 και 1986, σταθεροποιούμενο σ' αυτό το επίπεδο από το 1987. Οι αντίστοιχες εισπράξεις μειώθηκαν επίσης κατά 26 % περίπου κατά την περίοδο 1970-1986, παρόλο που δείχνουν σημεία ανάκαμψης από το 1987. Σχετικές με την εξέλιξη αυτή είναι και οι επιπτώσεις της βιομηχανίας των νέων τεχνολογιών που σχετίζονται με την τηλεόραση, δηλαδή της καλωδιακής και της δορυφορικής τηλεόρασης, καθώς και των βιντεοκασετών, ο ρόλος των οποίων ως μέσων παρουσίασης ταινιών συνεχώς αυξάνεται σε βάρος του κινηματογράφου. Επιπλέον οι δαπάνες παραγωγής καθώς και τα μεταβλητά και τα πάγια λειτουργικά έξοδα (π.χ. εκτύπωση και διαφήμιση, γραφεία και εξειδικευμένο προσωπικό) που απαιτούνται για τη συντήρηση ενός οργανισμού διανομής, σημείωσαν σημαντική αύξηση.
48. Σ' αυτό το πλαίσιο οι συμφωνίες της UIP επέτρεψαν στις μητρικές εταιρείες να αυξήσουν την αποτελεσματικότητά τους αποφεύγοντας την αλληλεπικάλυψη των οργανισμών διανομής και μειώνοντας σε σημαντικό βαθμό τα έξοδα διανομής, τόσο σε κεντρικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο τοπικών γραφείων. Αυτή η βελτιωμένη αποτελεσματικότητα αύξησε τον αριθμό των διαθέσιμων μέσα στην Κοινότητα ταινιών και τόνωσε την παραγωγή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το δικαίωμα που διαθέτει η UIP καθώς και οι μητρικές εταιρείες να χρηματοδοτούν τοπικές παραγωγές στην Κοινότητα, καθώς και το δικαίωμα των μητρικών εταιρειών να συνάπτουν συμφωνίες συμπαραγωγής,
- καθώς και συμφωνίες σχετικά με τις ξένες ταινίες σε γλώσσες άλλες από την αγγλική στην περιοχή αυτή.
49. Οι τροποποιημένες συμφωνίες επιφυλάσσουν επίσης στους καταναλωτές (αιθουσάρχες και, σε τελευταία ανάλυση, στο κοινό) ικανοποιητικό μερίδιο από τα προκύπτοντα οφέλη, βελτιώνοντας τόσο την ποιότητα όσο και το εύρος των προσφερόμενων υπηρεσιών, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών του σχετικού τομέα. Ένας λιγότερο δαπανηρός οργανισμός διανομής θα έχει ως αποτέλεσμα ένα περισσότερο αποτελεσματικό δίκτυο τοπικών γραφείων, πράγμα που εξασφαλίζει στους αιθουσάρχες τόσο την άμεση πρόσβαση στις ταινίες όσο και την κανονικότητα στον εφοδιασμό τους. Ακόμη οι βελτιώσεις αυτές θα επιτρέψουν στην UIP να αναπτύξει στενότερους δεσμούς με τους περιφερειακούς και τους μικρούς αιθουσάρχες, έτσι ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες τους. Τέλος η αυξημένη προσφορά ταινιών θα αποβεί και προς όφελος του κοινού, διευρύνοντας το φάσμα επιλογής του.
50. Οι εξεταζόμενες συμφωνίες δεν περιλαμβάνουν περιορισμούς που να μην είναι αναγκαίοι για την επίτευξη των τιθεμένων στόχων κατά τη διάρκεια ισχύος της απαλλαγής.
51. Η δημιουργία της κοινής επιχείρησης καθεαυτήν είναι αναγκαία, για να εξασφαλισθεί η συνέχιση της διεθνούς διανομής των ταινιών των μητρικών εταιρειών. Άλλες εναλλακτικές επιλογές, λιγότερο περιοριστικές του ανταγωνισμού, όπως η δυνατότητα ανάθεσης της διεθνούς διανομής σε ανεξάρτητους διανομείς μέσα στην Κοινότητα, δεν θα επαρκούσαν για την επίτευξη του οφέλους που αναμένεται από την UIP.
52. Δεν υπάρχει ανεξάρτητος μη ολοκληρωμένος οργανισμός διανομής που να καλύπτει ολόκληρη την Κοινότητα και σε εθνικό επίπεδο οι ολιγάριθμοι διανομείς, που είναι αρκετά μεγάλοι για να προσφέρουν οικονομίες συγκρίσιμες με εκείνες της UIP, παρουσιάζονται καθέτως διαρθρωμένοι. Τουτό συμβαίνει με τις επιχειρήσεις Cidif, Medusa, DLF, Cannon, Columbia, Warner Bros και Twentieth Century Fox (οι τρεις τελευταίες χρησιμοποιούν τον ίδιο πράκτορα) στην Ιταλία, με τις Columbia-EMI-Warner Distributors Limited, Cannon Film Distributors Limited και United Kingdom Film Distributors Limited στο Ηνωμένο Βασίλειο, με τις Gaumont, UGC και Parafrance στη Γαλλία, με τις Cannon-Tuschinski και Warner Columbia στις Κάτω Χώρες, με τις Warner-Columbia, Fox-Disney και Tobis-Constantin στη Γερμανία, με τις Warner-Columbia, Fox-UGC, Gaumont και Dream World στο Βέλγιο, με την Abbey Films στην Ιρλανδία και με τη Nordik Films στη Δανία.
53. Ορισμένα χαρακτηριστικά της κινηματογραφικής ταινίας ως προϊόντος περιορίζουν τη δυνατότητα στενής συνεργασίας μεταξύ των μητρικών εταιρειών της UIP. Οι ταινίες μεγάλου μήκους δεν πρέπει να θεωρούνται απαραίτητα ως ομοιογενή προϊόντα, δεδομένου ότι κάθε ταινία διαθέτει τα δικά της προσόντα και εμπορική απήχηση, τα οποία προσδιορίζουν την επιτυχία ή την αποτυχία της. Επιπλέον είναι πολύ δύσκο-

- λο να προβλεφθεί με ακρίβεια η εμπορική επιτυχία συγκεκριμένης ταινίας πριν να προβληθεί. Η τιμή που καταβάλλεται από τους αιθουσάρχες για κάθε ταινία αποτελεί μίσθωμα καθοριζόμενο ως ποσοστό (στο Βέλγιο και στη Γαλλία) από τις δημόσιες αρχές ή ως σύνολο ποσοστών επί των εισπράξεων, οι οποίες προφανώς ποικίλλουν ανάλογα με την επιτυχία της ταινίας. Κατά την έννοια αυτή δεν απαιτείται αμοιβαία συμφωνία για τις τιμές και τους όρους χορήγησης άδειας εκμετάλλευσης και είναι δύσκολη η εφαρμογή ποσοστώσεων επί των εμπορικών εσόδων λόγω της μη ύπαρξης ρήτρας για την κατανομή των κερδών. Μια τέτοια ρήτρα υπήρχε στις συμφωνίες που είχαν αρχικά κοινοποιηθεί αλλά στη συνέχεια τροποποιήθηκε μετά από σχετικό αίτημα της Επιτροπής. Πριν από την παρέμβαση της Επιτροπής, η εν λόγω ρήτρα υποχρέωνε τις μητρικές εταιρείες να καταβάλλουν στην UIP ορισμένο ποσοστό κάθε πρόσθετου εσόδου από εκμισθώσεις ταινιών, αφού κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει καλύψει το ένα τρίτο των συνολικών ετήσιων εξόδων της UIP. Δεδομένου ότι στο τέλος του έτους κάθε μητρική εταιρεία επρόκειτο να λαμβάνει το ένα τρίτο των κερδών της UIP, ο ανταγωνισμός ήταν περιορισμένος με τη έννοια ότι η ρήτρα που επέβαλλε το πρόσθετο ποσοστό έδινε σε κάθε μητρική εταιρεία μερίδιο στις εισπράξεις των άλλων. Μετά από τις σχετικές τροποποιήσεις, το πρόσθετο τέλος που καταβάλλεται στην UIP για συγκεκριμένο έτος θεωρείται ως πίστωση έναντι της υποχρέωσης κάθε δικαιούχου να καλύψει το ένα τρίτο των συνολικών εξόδων της UIP για το επόμενο έτος.
54. Επιπλέον ο περιοριστικός χαρακτήρας της κοινής επιχείρησης περιορίζεται από το γεγονός ότι οι παράμετροι ζωτικής σημασίας για τον ανταγωνισμό στην κινηματογραφική βιομηχανία εξακολουθούν να προσδιορίζονται από τις μητρικές εταιρείες: αυτές ελέγχουν τον αριθμό των αντιτύπων και επιλέγουν το εργαστήριο επεξεργασίας, ενώ παράλληλα επωμίζονται τα δικά τους έξοδα για εκτύπωση, μεταγλώττιση και διαφήμιση. Η ανεξαρτησία των συμβαλλόμενων μερών σε σχέση με την προβολή και την εμπορία των ταινιών τους ενισχύθηκε και από την υποχρέωση που έχουν αναλάβει έναντι της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία καμία επιτροπή της UIP δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιείται σχέδια στον εν λόγω τομέα (βλέπε παραπάνω σημείο 31).
55. Το δικαίωμα πρώτης άρνησης που παραχωρείται στην UIP από τις μητρικές εταιρείες σχετικά με τα αντίστοιχα δικαιώματά τους διανομής και όπως ορίζεται στις τροποποιημένες συμφωνίες, είναι απαραίτητο για να εξασφαλίζεται επαρκής ροή προϊόντων προς την UIP, ώστε η κοινή επιχείρηση να μπορεί να επιτυγχάνει τις οικονομίες κλίμακας που επιδιώκονται από τα συμβαλλόμενα μέρη. Οι συνήθεις αρνητικές επιπτώσεις αυτού του είδους των συμφωνιών αποκλειστικής διανομής στην προκειμένη περίπτωση περιορίζονται σε σημαντικό βαθμό για δύο λόγους: Πρώτον, κάθε μητρική εταιρεία διατηρεί το δικαίωμα να επιβάλει στην UIP τη διανομή συγκεκριμένης ταινίας σε περίπτωση που η κοινή επιχείρηση από μόνη της αποφασίσει να μη διανείμει την ταινία αυτή σε ολόκληρη την Κοινότητα ή μπορεί να διανείμει την ταινία για λογαριασμό της ή μέσω τρίτου. Δεύτερον, οι μητρικές εταιρείες, καθώς και η ίδια η UIP είναι διαθέσιμες, με βάση την εμπορική κρίση τους, για τη διανομή ταινιών τρίτων μερών μέσα στην Κοινότητα.
56. Οι συμφωνίες δεν παρέχουν στα συμβαλλόμενα μέρη τη δυνατότητα να καταργούν τον ανταγωνισμό σε σημαντικό τμήμα της αγοράς των αντίστοιχων προϊόντων.
57. Το μερίδιο που κατέχει η UIP στην αγορά της Κοινότητας ανέρχεται σε 22 % περίπου. Ωστόσο, ο ανταγωνισμός στην κινηματογραφική βιομηχανία τείνει να εντοπίζεται γεωγραφικά λόγω των υφιστάμενων διαφορών ως προς τη δομή της βιομηχανίας αυτής στα πλαίσια των διαφόρων κρατών μελών, όπως είναι η γλώσσα, οι εθνικές ρυθμίσεις και τα διάφορα συστήματα διανομής και προβολής. Όλα αυτά τα στοιχεία μειώνουν το νόημα της οικονομικής ανάλυσης των επιπτώσεων της εν λόγω κοινής επιχείρησης με γνώμονα τα μερίδια στην αγορά σε κοινοτικό επίπεδο. Όπως ήδη επισημάνθηκε, τα τοπικά γραφεία της UIP ανταγωνίζονται σε ορισμένα κράτη μέλη με διανομείς του ίδιου περίπου μεγέθους, οι οποίοι όμως διαθέτουν ολοκληρωμένες επιχειρήσεις που καλύπτουν την παραγωγή, τη διανομή και μερικές φορές μάλιστα και την προβολή των ταινιών. Έτσι είναι λογικό να αναμένεται ότι η θέση των άλλων διανομέων στην αγορά δεν θα τεθεί σε κίνδυνο από την UIP.
- Επιπλέον, η αξία των μετρήσεων της ισχύος της UIP στην αγορά μέσω υπολογισμού των συνολικών μεριδίων της περιορίζεται και από το γεγονός ότι τα ετήσια μισθώματα που καταβάλλει ένας διανομέας ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με την επιτυχία των ταινιών που διανέμει. Τα αριθμητικά στοιχεία που αναφέρονται στο σημείο 13 δίνουν μια εικόνα αυτών των διακυμάνσεων. Σύμφωνα με τα εν λόγω στοιχεία, τα μερίδια της UIP στη γεωμετρική αγορά ανήλθαν σε 17 %, 21 %, 16 %, 30 % και 19 % αντίστοιχα. Ανάλογες διακυμάνσεις σημειώθηκαν κατά την ίδια περίοδο στο Βέλγιο (19 %, 25 %, 17 %, 31 % και 18 %), καθώς και στα άλλα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, αυτού του είδους οι διακυμάνσεις δεν αντανακλούν απαραίτητα μεταβολές ως προς την οικονομική ισχύ, οι οποίες θα μπορούσαν να αποδοθούν άμεσα στη λειτουργία του αντίστοιχου οργανισμού διανομής, αλλά μάλλον τη δυνατότητα του αντίστοιχου διανομέα να διαθέτει, τουλάχιστον για το συγκεκριμένο έτος, περισσότερες επιτυχείς ταινίες.
58. Οι δυνατότητες της UIP να περιορίζει τον ανταγωνισμό μειώνονται και από τις αντίρροπες οικονομικές δυνάμεις που ασκούν οι αιθουσάρχες στα κράτη μέλη, ορισμένοι από τους οποίους κατέχουν κυρίαρχη θέση σε περιοχές-κλειδιά. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, για παράδειγμα, η αγορά των κινηματογραφικών αιθουσών κυριαρχείται από δύο ισχυρές επιχειρήσεις, τη Rank και την EMI, οι οποίες ελέγχουν περίπου το 40 % των αιθουσών και καλύπτουν περίπου το 65 % των εισπράξεων. Στη Γαλλία τέσσερα εθνικά δίκτυα αντιπροσωπεύουν το 55 % περίπου των εισπράξεων, ενώ ανάλογα παραδείγματα μπορούν να αναφερθούν και για τα άλλα κράτη μέλη. Ακόμη μεγαλύτερα ποσοστά για τις αίθουσες και τις εισπράξεις παρατηρούνται στις μεγάλες πόλεις, οι οποίες συνήθως καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των εισπράξεων.

59. Τέλος, η θέσπιση διαιτηρίας, όπως ζητήθηκε από την Επιτροπή, με γνώμονα τις υφιστάμενες υποχρεώσεις στα πλαίσια των συστημάτων προαιρετικής διαιτησίας των κρατών μελών για την επίλυση των διαφορών που έχουν σχέση με τη διάθεση των ταινιών και των κινηματογραφικών αιθουσών παρέχει επιπλέον εγγυήσεις για την αποτελεσματικότητα και τη λειτουργία καθεαυτή των συστημάτων διανομής στην αγορά.

Διάρκεια της απαλλαγής και συναφείς υποχρεώσεις

60. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή οφείλει να καθορίζει την ημερομηνία από την οποία χορηγείται μια απαλλαγή.

Οι εξεταζόμενες συμφωνίες, όπως κοινοποιήθηκαν στις 11 Φεβρουαρίου 1982, περιείχαν ορισμένες διατάξεις που εμπόδιζαν τη χορήγηση απαλλαγής. Μετά από συζητήσεις με την Επιτροπή, τα συμβαλλόμενα μέρη υπέβαλαν ορισμένες τροποποιήσεις των συμφωνιών με σκοπό την εξουδετέρωση των αντιρρήσεων της Επιτροπής. Έτσι η ημερομηνία κατά την οποία η απαλλαγή αρχίζει να παράγει αποτελέσματα δεν θα είναι η ημερομηνία κοινοποίησης αλλά η 27η Ιουλίου 1988, ημερομηνία κατά την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη των συμφωνιών υπέβαλαν τις τελευταίες τροποποιήσεις τους.

61. Το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17 προβλέπει ότι απαλλαγές βάσει του άρθρου 85 παράγραφος 3 μπορούν να χορηγηθούν μόνο για συγκεκριμένη περίοδο και ότι είναι δυνατόν να συνοδεύονται από όρους και υποχρεώσεις.

Με δεδομένη τη φύση της εξεταζόμενης αγοράς, η διάρκεια της απαλλαγής πρέπει να ορισθεί σε πέντε έτη. Ωστόσο, και για να μπορεί η Επιτροπή να ασκεί τα εποπτικά της καθήκοντα δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17, οι επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση πρέπει να αναλάβουν την υποχρέωση να κοινοποιούν προς την Επιτροπή κάθε τροποποίηση ή προσθήκη ως προς τις συμφωνίες, καθώς και κάθε απόφαση διαιτητικού δικαστηρίου σχετική με διαφορές που προκύπτουν ανάμεσα στην UIP και στους αιθουσάρχες στην Κοινότητα ως προς τη διάθεση ταινιών και αιθουσών.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, οι διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 κηρύσσονται ανεφάρμοστες για την περίοδο από 27 Ιουλίου 1988 έως 26 Ιουλίου 1993, ως προς τη βασική συμφωνία της 5ης Οκτω-

βρίου 1981 μεταξύ των επιχειρήσεων Paramount Pictures Corporation, MCA Inc., Metro Goldwyn Mayer Film Co., United Artists Corporation και Cinema International Corporation NV σχετικά με τη δημιουργία κοινής επιχείρησης, της United International Pictures BN, καθώς και ως προς τις συνοδευτικές συμφωνίες μεταξύ των μητρικών εταιρειών ή των θυγατρικών τους και της κοινής επιχείρησης.

Άρθρο 2

Η κήρυξη της απαλλαγής που αναφέρεται στο άρθρο 1 υπόκειται στις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) οι επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση γνωστοποιούν στην Επιτροπή κάθε τροποποίηση ή προσθήκη στις συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 1, καθώς και κάθε μεταβολή του πεδίου εφαρμογής, της φύσης και της έκτασης της μεταξύ αυτών συνεργασίας·
- β) κοινοποιούν προς την Επιτροπή κάθε απόφαση διαιτητικού δικαστηρίου σχετική με διαφορές ανάμεσα στην UIP και στους αιθουσάρχες στην Κοινότητα ως προς τη διάθεση ταινιών και αιθουσών.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις ακόλουθες επιχειρήσεις:

- United International Pictures BV
Rijswijk Straat 175
Amsterdam 43-Netherlands
- Paramount Pictures Corporation
One Gulf & Western Plaza
New York
New York 10023-USA
- MCA Inc.
100 Universal City Plaza
Universal City
California 91608-USA
- MGM/UA Communications Co.
10000 West Washington Boulevard
Culver City
California 90232-USA

Βρυξέλλες, 12 Ιουλίου 1989.

Για την Επιτροπή

Sir Leon BRITTAN

Αντιπρόεδρος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Υποχρέωση

Η UIP αναλαμβάνει, με καλή πίστη, τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- α) Η UIP υποστηρίζει τις προσπάθειες της κινηματογραφικής βιομηχανίας για την καθιέρωση διαιτησίας ή ανάλογων διαδικασιών για την επίλυση διαφορών που αναφέρονται στη διάθεση της παραγωγής ή την πρόσβαση στις αίθουσες προβολής.
- β) Όταν ανακύπτει διαφορά με αιθουσάρχη σχετικά με τη διάθεση της παραγωγής σε κράτη μέλη όπου οι αιθουσάρχες δεν μπορούν τη στιγμή αυτή να αναγκάσουν την UIP να υποβάλλει τις διαφορές σε διαιτησία σύμφωνα με τις ισχύουσες σχετικές διαδικασίες, η UIP ειδοποιεί τον εν λόγω αιθουσάρχη ότι μπορεί να ρυθμίσει με την UIP την προσφυγή σε διαιτησία για τη διαφορά αυτή και για κάθε μελλοντική διαφορά σχετικά με τη διάθεση των ταινιών για τις οποίες η UIP κατέχει τα δικαιώματα διανομής και η οποία μπορεί να προκύψει πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη σύναψη οποιασδήποτε συμβατικής σχέσης μεταξύ της UIP και του αιθουσάρχη όσον αφορά συγκεκριμένη ταινία.

Εφόσον τα υπάρχοντα υποχρεωτικά συστήματα δεν προβλέπουν την υποβολή σε διαιτησία των διαφορών που αναφέρονται στη διάθεση της παραγωγής και που προκύπτουν πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη σύναψη οποιασδήποτε συμβατικής σχέσης μεταξύ της UIP και του αιθουσάρχη για συγκεκριμένη ταινία, η UIP ειδοποιεί επίσης τον εν λόγω αιθουσάρχη ότι μπορεί να ρυθμίσει με την UIP την υποβολή των εν λόγω διαφορών σε διαιτησία.

- γ) Η διαιτησία βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

1. Ο προτιθέμενος να υποβάλει μια διαφορά ενώπιον διαιτητή ή διαιτητικού δικαστηρίου ειδοποιεί εγγράφως (με συστημένη επιστολή) τον αντίδικο αναφέροντας το είδος της προς επίλυση διαφοράς, τη βάση του αιτήματός του και τη ζητούμενη ικανοποίηση.
2. Τη διαδικασία αναλαμβάνει διαιτητής τον οποίο διορίζουν οι διάδικοι από κοινού σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την παραλαβή της γραπτής ειδοποίησης, ή τρεις διαιτητές. Στην τελευταία περίπτωση οι διάδικοι μεταξύ των οποίων υπάρχει διαφορά, διορίζουν ο καθένας ένα διαιτητή μέσα σε 15 ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για από κοινού διορισμό διαιτητή. Οι διαιτητές που ορίζονται από τους διαδίκους υποδεικνύουν έναν άλλο διαιτητή ως πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου μέσα σε προθεσμία 15 ημερών από το διορισμό τους. Εάν οι διαιτητές δεν συμφωνούν, ο τρίτος διαιτητής διορίζεται από τον πρόεδρο του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που έχει δικαιοδοσία επί εμπορικών διαφορών στην πρωτεύουσα της χώρας του αιθουσάρχη.
3. Το ουσιαστικό δίκαιο που εφαρμόζεται στην υπόθεση είναι το δίκαιο της χώρας του αιθουσάρχη.
4. Η εσωτερική διαδικασία της διαιτησίας ακολουθεί τους κανόνες του Διαιτητικού Δικαστηρίου του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου (κανόνες ICC). Τα γενικά διαδικαστικά θέματα ρυθμίζονται από το δίκαιο της χώρας του αιθουσάρχη.
5. Ο τόπος της διαιτησίας είναι η χώρα του αιθουσάρχη.
6. Η διαιτησία διεξάγεται στη γλώσσα του αιθουσάρχη.
7. Εφόσον οι διάδικοι δεν συμφώνησαν διαφορετικά, η διαιτητική απόφαση εκδίδεται μέσα σε πέντε μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία όλοι οι διαιτητές αποδέχθηκαν το διορισμό τους. Οι διαιτητές πρέπει να έχουν επίγνωση του επείγοντος χαρακτήρα των διαφορών που απορρέουν από τα ειδικά χαρακτηριστικά της βιομηχανίας κινηματογραφικής διανομής.
8. Εφόσον δεν αντίκειται στο εθνικό δίκαιο, η υποβολή αίτησης στις αρμόδιες δικαστικές αρχές για τη λήψη συντηρητικών ή προσωρινών μέτρων δεν είναι ασυμβίβαστη με τη συμφωνία διαιτησίας και δεν συνεπάγεται καταγγελία της συμφωνίας.
9. Ο διαιτητής ή το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζουν το ποσό που πρέπει να καταβληθεί για τα έξοδα της διαιτησίας από τον ένα ή και τους δύο διαδίκους.
10. Ο αιθουσάρχης που αποφασίζει να υποβάλει σε διαιτησία μια διαφορά με την UIP όσον αφορά τη διάθεση ταινίας, αποδέχεται με τον τρόπο αυτό την υποβολή σε διαιτησία οποιασδήποτε διαφοράς με την UIP κατά το χρόνο αυτό ή μεταγενέστερα σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στις αίθουσές του.
11. Η διαιτητική απόφαση ρυθμίζει, εκτός από την ουσία της υπόθεσης, και τα έξοδα της διαιτησίας και ορίζει το διάδικο που βαρύνεται με τα εν λόγω έξοδα ή αποφασίζει την κατανομή των εξόδων μεταξύ των διαδίκων.

- δ) Οι υποχρεώσεις παράγουν αποτελέσματα από τη στιγμή της χορήγησης απαλλαγής στην UIP και εξακολουθούν να ισχύουν για όλο το χρονικό διάστημα της εν λόγω απαλλαγής.